

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 10 ЛИПНЯ 2009 РОКУ

ЧИСЛО 28

VOL. CXV

FRIDAY, JULY 10, 2009

№. 28

Президент Б. Обама відвідав Росію

МОСКВА. – У понеділок, 6 липня, літак Президента США Барака Обами приземлився на московському летовищі „Внуково-2“. У першій візиті американського керівника до Росії його супроводжували дружина Мішель Обама та двоє доньок – Малія і Саша.

Згідно з триденною програмою візиту, Президент США передусім поклав вінок біля могили Невідомому воякові в Олександрівському саду. Відразу після цього відбулася зустріч Б. Обами з Президентом Росії Дмитром Медведевим, під час якої були підписані документи про скорочення наступальних озброєнь, у ядерній сфері і в галузі охорони здоров'я. Того ж дня відбулася спільна прес-конференція президентів США і Росії.

Наступного дня, 7 липня, до переговорів між Б. Обамою і Д. Медведевим приєднався прем'єр-міністр Росії Володимир Путін. Також Президент США відвідав Російську економічну школу і зустрівся з представниками російських громадських і політичних організацій, зокрема з провідниками опозиції.

Крім того, Президент Б. Обама був гостем прем'єр-міністра Росії В. Путіна в його підмосковній

резиденції, де американського керівника пригощали російськими національними стравами.

Звертаючись до студентів Російської економічної школи та гостей, серед яких був і останній керівник СРСР Михайло Горбачов, Б. Обама зокрема сказав: „Як усі держави мають право обирати собі провідників, так само вони мають право на безпечні кордони та свою зовнішню політику. Це стосується як Росії, так і Сполучених Штатів. Будь-яка влада, яка віддасть ці права, створить анархію. Тому ми повинні застосовувати це право до усіх країн – і це включає такі держави, як Грузія і Україна. Америка ніколи не накинє ніякої безпекової системи на якусь іншу країну. Для того, аби будь-яка країна приєдналася до такої організації, як, наприклад, НАТО, більшість її народу повинна підтримати такий крок; повинні відбутися реформи; повинен бути зроблений внесок в місію Альянсу...“.

Головний документ, підписаний президентами Б. Обамою і Д. Медведевим, має назву – „Спільне розуміння питань щодо дальших скорочень і обмежень стратегічних наступальних озброєнь“. Сторони домовилися взаємно готувати новий договір, який діятиме протягом 10 років. (Bi-Bi-Ci)

Нова виставка в Українському музеї

Марта Бачинська

НЮ-ЙОРК. – В Українському музеї Нью-Йорку відкрилася нова виставка „Образотворче мистецтво – народне мистецтво: діалог“. На виставці експонуються картини і скульптури з музейної колекції образотворчого мистецтва та народний одяг, вишивки, тканини, килими, кераміка і писанки з колекції народ-

ного мистецтва. Більшість експонатів походить з ХХ ст., але є також картини сучасних мистців. Виставка триватиме до 27 вересня.

Важливість музею віддзеркалюється, переважно, в його колекціях. Від заснування Український музей організував багато виставок із своїх колек-

(Закінчення на стор. 17)

Галина Мазепа. „Танець“ (1956).

Відзначено 300-річчя Полтавської битви

ПОЛТАВА. — 27 червня у місті відбулося відзначення 300-річчя Полтавської битви. Зранку офіційні особи поклали квіти до підніжжя пам'ятника комендантові міста Олексієві Келінові та захисникам Полтавської фортеці. В церемонії вшанування полеглих у битві взяв участь голова обласної державної адміністрації Валерій Асадчев. Від імені Президента України Віктора Ющенка на урочистості прибула

заступник голови Секретаріату Президента Марина Ставнійчук. У святкуванні взяли участь голова Адміністрації Президента Росії Сергій Нарішкін та посли країн-учасниць історичної битви.

Представники української влади разом з закордонними дипломатами також вшанували пам'ять українських загиблих козаків. Російська делегація у покладанні квітів до

пам'ятника загиблим козакам участі не брала. Далі урочисті заходи відбулися безпосередньо на полі Полтавської битви – почесні гості поклали квіти до пам'ятників шведам від шведів та шведам – від росіян, а також до братської могили російських вояків.

Присутні взяли участь в урочистій Літургії, відкритті і освяченні Ротонди пам'яті полеглих учасників битви. М. Ставнійчук передала слова В. Ющенка: „Українська держава вша-

(Закінчення на стор. 3)

Учасники святкування 300-річчя Полтавської битви 27 червня несуть найбільший прапор України – розміром 45 на 30 метрів. Фото: УНІАН

Учасники історичної реконструкції Полтавської битви, проведеної з нагоди святкування її 300-річчя, у Полтаві, 27 червня. Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко: „Ми не станемо третьою стороною“

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 7 липня, на спільній прес-конференції з Федеральним президентом Австрії Гайнцом Фішером, висловив надію, що Україна не стане третьою стороною через компроміси, які будуть досягатися між США і Росією. Він вважає, що російсько-американські відносини мають бути більш прогнозованими, але не за рахунок взаємин з іншими країнами, в тому числі – з Україною. „Ми – європейська держава, ми проводимо загальноєвропейську політику, ми хочемо бачити власну перспективу європейського членства, інтегрування України до ключових європейських ринків. І я думаю, що і в європейських інтересах всіляко підтримувати демократичний курс України“, – сказав В. Ющенко. (УНІАН)

Україна отримає 3.5 млн. євро на проєкт ядерної безпеки

КИЇВ. – Європейський банк реконструкції та розвитку (ЕБРР) на початку червня підписав угоду про ядерний грант з ЕБРР. Надання Україні 3.5 млн. євро відбувається в рамках проєкту ядерної безпеки Чорнобильської атомної електростанції (ЧАЕС). Урядовий портал повідомив 4 липня, що ці фонди дозволять заощадити гроші з державного бюджету, виділені на ЧАЕС. Грант сприятиме досягненню кінцевої мети – безпечного зняття з експлуатації ЧАЕС. (Bi-Bi-Ci)

Мистці підтримали руйнівників пам'ятника

КИЇВ. – У заяві українських письменників, художників, діячів культури, членів творчих спілок, оприлюдненій 7 липня, висловлено підтримку руйнівникам пам'ятника Ленінові в Києві. Діячі культури вважають, що демонтажування символів тоталітарного режиму стане вагомим кроком на шляху оздоровлення суспільства, так само, як це сталося в Німеччині після повалення нацистського режиму. Автори заяви вимагають від правоохоронців негайного закриття кримінальної справи, порушеної проти звинувачених у пошкодженні пам'ятника, оскільки вважають, що в їхніх діях нема складу злочину. Також мистці вимагають від уряду знесення символів тоталітарного минулого на всій території України. (УНІАН)

Не буде випробувань літака Ан-70

КИЇВ. – Скасування військових навчань „Сі Бриз-2009“, в ході яких передбачалося проведення тренувальних десантних операцій, зірвало фінальний етап державних випробувань військово-транспортного літака Ан-70. Під час маневрів з нового літака передбачалося виконати понад 400 стрибків із парашутом, показати ефективність Ан-70 можливим покупцям з-за кордону. 12 червня Верховна Рада України не внесла до порядку денного проєкт закону про схвалення рішення Президента України про допуск

підрозділів збройних сил інших держав на територію України в 2009 році для участі в багатонаціональних військових навчаннях. Скасування міжнародних навчань призвело до погіршення міжнародного авторитету України. Натомість Росія відновлює повноформатну військову співпрацю з НАТО. Такої домовленості досягнуто за підсумками першого засідання ради „Росія-НАТО“ на рівні міністрів закордонних справ після серпневих подій минулого року в Грузії. („Дзеркало тижня“)

Фіктивні акції у Львові

ЛЬВІВ. – Співробітники Служби безпеки України спільно з податковими органами 7 липня викрили і припинили незаконну діяльність одного з львівських приватних підприємств, яке протягом вересня 2008 року здійснило фіктивні акції, у тому числі з купівлі-продажу нафтопродуктів, на суму понад 1.3 млрд. грн. За фактом фіктивного підприємництва, що призвело до матеріальних збитків, органи прокуратури порушили кримінальну справу. (Прес-центр СБУ)

Чи буде фільм про Тараса Бульбу?

ПАРИЖ. – У французькому перекладі 4 липня видано кіносценарій фільму „Запорізька Іліяда: Тарас Бульба та його сини“. Цей текст об'єднав під спільною обкладинкою творчість відразу трьох мистців. В основі кіносценарію – повість Миколи Гоголя. Сценарій також використовує начерки до сценарію видатного українського режисера Олександра Довженка, якому не дозволили зняти фільм в 1932 році. Нарешті, довженківську версію доповнив сучасний український сценарист та режисер Віктор Гресь. Саме його проєкт, у якому Тараса Бульбу мав зіграти Жерар Депардьє, переміг два роки тому у відкритому конкурсі Міністерства культури України, але натомість у Росії, чітко до ювілею М. Гоголя, вийшов на екрани досить суперечливий фільм режисера Володимира Бортка. Упорядник та перекладач французької версії „Запорізької Іліяди“ кінознавець Любомир Госейко вважає, що до семи вже створених у світі фільмів про Тараса Бульбу варто було б додати ще один – український. (Bi-Bi-Ci)

Віктор Лозинський втік

КИЇВ. – Віктор Лозинський, який був депутатом Верховної Ради від фракції Блоку Юлії Тимошенко, 3 липня, на позачерговому засіданні Верховної Ради, був позбавлений недоторканості. За припинення його депутатських повноважень проголосували 415 депутатів. Це дозволило Генеральній прокуратурі заарештувати його у справі про вбивство мешканця Кіровоградської області Валерія Олійника. Але сам В. Лозинський втік. Оголошено його розшук. Президент Віктор Ющенко висловив обурення тим, що В. Лозинський „вислизнув“ з поля зору правоохоронних органів. Голова Служби безпеки України Валерій Наливайченко заявив 7 липня, що розшук В. Лозинського

триває. Начальник Голованівського районного відділу міліції Михайло Ковальський, затриманий у справі про загибель В. Олійника, дав слідству свідчення про те, що в В. Олійника стріляв безпосередньо В. Лозинський, а на місці злочину була четверта учасниця, яка проходить у справі як свідок. (Bi-Bi-Ci, „Кореспондент“)

Англійські танки в Луганську

ЛУГАНСЬК. – У місті почали відновлення двох унікальних англійських танків „Mark V“, побудованих 90 років тому. Наприкінці 1930-их років їх встановили в центрі міста на згадку про громадянську війну. Історики кажуть, що у 1918 році ці танки Великобританії передала військам генерала Антона Денікіна, які воювали проти Червоної армії. Танки брали участь в обороні Криму, де їх захопили червоноармійці. У Великобританії танки „Mark V“ почали випускати в 1917 році. Було зроблено 400 машин. Вони входили в десятку кращих бойових машин ХХ ст. (Bi-Bi-Ci)

Маєток Раїси Богатирьової

КИЇВ. – Секретар Ради національної безпеки і оборони України (РНБОУ) Раїса Богатирьова в державному санаторії „Конча Заспа“ отримала майданчик для зведення маєтку, який має умовну назву „Дача ч. 76“. Ділянка межує з будинками Бориса Патона і Володимира Литвина, в п'яти хвилини ходи від резиденції Віктора Ющенка і Леоніда Кучми. Окрім великого житлового будинку, проєкт передбачає будівництво будинку для гостей, фінську лазню, басейн із джакузі. Усе це може бути в приватних маєтках олігархів, але не на державній землі резиденції. Останні 15 років Р. Богатирьова працює на державній службі, тож „Українська правда“ звернулася до неї з офіційним запитом про джерела доходів, які дозволяють їй здійснити цей проєкт. Минуло понад два місяці, але відповіді ще не було. Прес-секретар Р. Богатирьової Ірина Богдан в усній розмові заявила: „Секретар РНБОУ не належить до переліку осіб, які зобов'язані оприлюднювати декларацію в пресі“. („Українська правда“)

XVII Міжнародний кінофестиваль дитячого кіна

ГУРЗУФ, Крим. – XVII Міжнародний кінофестиваль дитячого та молодіжного кіна „Артек“ відбувся 5-10 липня в Міжнародному дитячому центрі „Артек“. Фестиваль розпочався 5 липня з прес-конференції та прем'єрного показу для представників засобів масової інформації конкурсної стрічки „Таємниця Мунакра“ спільного виробництва Франції, Великої Британії та Угорщини. Конкурсну програму, яка складається з найкращих фільмів для сімейного перегляду, оцінять відразу два журі: професійне і дитяче. З юними артеківцями провели 40 кляс акторської майстерності Ольга Сумська, Руслана Писанка, Остап Ступка, Раїса Недашківська та інші кіномистці. (УНІАН)

Телебачення не підтримує Україну

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Посадники міст і керівники районів області 6 липня звернулися до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з вимогою звільнити директора обласної державної телерадіокомпанії Вікторію Шилову. У своєму листі вони звертають увагу Ю. Тимошенко на те, що державний телеканал „не тільки не сприяє підтримці національних пріоритетів України, але і цілеспрямовано спотворює факти, що у результаті підривають авторитет державної влади в очах населення регіону“. Провідники міст і районів області вже тривалий час не співпрацюють з державним обласним каналом і просять позбавити населення області від негативу і нагнітання ситуації. („Українська правда“)

Акція „Збережи старий Київ“

КИЇВ. – Активісти організації „Збережи старий Київ“ захопили 6 липня агрегат, що намиває пісок на Дніпрі, і заявили, що він здійснює протизаконне намівання піску біля острова Великого, що загрожує знищенням острова. Директор заводу ім. Ковальського, для якого здійснюється намівання піску під Великим островом, попередив, що викличе міліцію і об'єкт буде звільнено силою шляхом. Активісти нагадують, що подібна акція була проведена на Жуковому острові, коли сталося вбивство еколога Олексія Гончарова („Свобода“, ч. 26). Тоді активісти теж домоглися припинення роботи на Жуковому острові, проте обіцянки влади вирішити проблему незаконного використання надр землі так і не було виконано. (Newsru.com)

Заворушення у в'язниці

ІЗЯСЛАВ, Хмельницька область. – Біля 100 в'язнів Ізяславської колонії відмовилися від їжі і майже тиждень голодують, а 17 засуджених порізали собі вени на знак протесту проти жорстоких умов утримання, які прирівнюються до катування. 7 липня Центр захисту прав людини „Свобода“ спільно з Асоціацією захисту прав громадян України та Всеукраїнською благодійною організацією „Рух в підтримку колишніх в'язнів „Подолання“ провели акцію протесту проти жорстоких умов утримання в'язнів в ізяславській колонії ч. 58. (УНІАН)

Загинув Василь Червоний

РІВНЕ. – Від удару блискавки 4 липня загинув народний депутат України чотирьох скликань, колишній голова Рівненської обласної державної адміністрації Василь Червоний (1958-2009) – незмінний голова обласної організації Української народної партії. Під час риболовлі у селі Ганівка Костопільського району його вразила блискавка, внаслідок чого він помер по дорозі до лікарні. В. Червоний був активним церковним діячем, йому належить велика роль в організації та створенні єпархій Української Православної Церкви Київського патріархату. (Bi-Bi-Ci)

НА ТЕМИ ДНЯ

Заради чого вони домовляються?

ПАРСИПАНІ, Нью-Джерзі. – У ті тривожні дні на початку червня, коли у Верховній Раді от-от мали об'єднатися регіонали і бютівці, і їхні стратеги вже потирали руки від солодкого передчуття, що доля України опиниться в руках цих двох, м'яко кажучи, недоукраїнських політичних сил, настрої суспільства, в якому понад 70 відс. громадян висловлювалося проти цього „танцю двох“ над прірвою, віддзеркалювався в одній фразі: „В якій країні ми прокинемося завтра?“.

Загрозливий союз не здійснився. Покищо. Гравці хитрували, один поперед одного намагалися загорнути свої „цукерки“ в якомога привабливіші папірці, але й після неуспіху з тими сепаратними перемовинами сама композиція політичної картини залишилася незмінною, і вона, на жаль, „вагітна“ майже неминучим об'єднанням Партії Регіонів і Блюку Юлії Тимошенко. Це станеться, мабуть, ще до президентських виборів. Обое, і Віктор Янукович, і Ю. Тимошенко, вже досить досвідчені в політиці і розуміють, що взаємна непомітність перед виборами ускладнить переговори потім, коли обидві ці сили знову вплинуть на поверхню з найвищими відсотками голосів.

В кожному разі, бютівці і регіонали найбільше зацікавлені у перепишуванні Конституції під свої далекосяжні цілі. По-друге, до спільних дій Партію Регіонів і БЮТ підштовхують ті десятки політично безбарвних і законодавчо безплідних депутатів Верховної Ради, котрі потрапили туди з олігархічних сфер – як спонзори партійних осередків.

Маючи на увазі саме їх, Арсеній Яценюк, депутат парламенту від „Нашої України – Народної само-

оборони“ і один з напевних кандидатів на президентський пост, вважає, що ця категорія „нібиополітиків“ з усіх сил змушує своїх політичних провідників до продовження переговорів, щоб не втратити контролю над парламентом і над фінансовими потоками в країні. Тому А. Яценюк обстоює ідею Всеукраїнського референдуму щодо нової Конституції, бо інакшого способу уникнути розподілу українського політичного пирога „на двох“ просто нема.

Розвиток подій підтверджує передбачення екс-голови парламенту. „Конституційна хунта прискорює процес захоплення влади“, – знову остеріг А. Яценюк, коментуючи поданий цими днями до Верховної Ради проект змін до закону про вибори президента. Авторами документу є ті самі юристи від Партії Регіонів і БЮТ, котрі до чергового розриву між В. Януковичем і Ю. Тимошенко працювали над спільним проектом нової Конституції.

Якщо проект про вибори президента стане законом, то, як запевняє А. Яценюк, „вже можна не йти і не голосувати, бо результати виборів вже визначені наперед“. Все просто: пріоритетне право пропонувати депутатів до виборчих комісій дістають, згідно з законопроектом, парламентські фракції, іншими словами – регіонали і бютівці. І що цікаве – проект пропонує вилучити Верховний суд з процесу оскарження результатів виборів.

Певна річ, ця нова спільна акція регіоналів і бютівців викликала опір з боку Президента Віктора Ющенка. Його представник у Верховній Раді Ігор Попов в розмові з журналістами потрактував згаданий законопроект, як чергову змову двох найбільших політич-

них сил, метою якої є – „одноосібно сформувати виборчі комісії і не дати шансів будь-яким іншим політичним силам вийти хоча б у другий тур. А в другому турі – провести переговори, забезпечити один одному посади в майбутній владі, щоб той, хто виграє вибори, став президентом, а іншому буде гарантована посада прем'єр-міністра“.

„На мою думку, Юлія Тимошенко включається в передвиборну боротьбу в ролі технічного кандидата для Віктора Януковича. Вона забирає на себе весь негатив кризи, вона критикує Яценюка та Ющенка і відбирає у них голоси виборців.“

У свою чергу, регіонали не вимагають відставки Тимошенко, допомагають їй прийняти так звану „антикризову програму“ і позбутися „помаранчевих“ міністрів... Ми є свідками не припинення закулісних „шлюбних“ ігор Януковича і Тимошенко, а початку здійснення дуже тонкої стратегії узурпування влади найбільшими політично-олігархічними угрупованнями“, – пише в „Українській правді“ політолог Андрій Левус.

З огляду на цю ситуацію, ніскільки не перебільшив В. Ющенко, сказавши в інтерв'ю для агентства „Ройтерс“: „Наступні вибори вирішуватимуть не лише питання внутрішньої влади, вони матимуть вплив на визначення геополітичних принципів. Йдеться про те, де буде Україна – в Європі чи в Азії, переможе європейська політика чи з України знову будуть робити колонію“.

Вульгарно за формою, але точно за суттю визначив мету зближення Партії Регіонів і БЮТ колиш-

ній бютівець Михайло Бродський: „Вони хочуть запхати Україну в з...ю Путінові“. А Москва, котра більше нічого не вміє, крім як перетворювати чужі краї на свої колонії, навіть не приховує цього.

Депутат російської Державної Думи Сергій Марков, який керує зв'язками з Верховною Радою України, висловив уже не надію, а стовідсоткову певність, що наступні вибори в Україні „кардинально змінять українську зовнішню політику і сам вектор розвитку Української держави“, при цьому безцеремнно визнав, що Росія „буде важливим чинником на українських виборах“. Інший відомий депутат-шовініст, Костянтин Затулін, порадив московським політологам підтримувати В. Януковича – „як найбільш проросійського політика України, оскільки програма Партії Регіонів містить тези про позаблочновий принцип України, надання російській мові статусу другої державної та участь в Єдиному економічному просторі...“.

Все тут про В. Януковича – правда. От тільки ще невідомо, хто виявиться у більшій мірі проросійським після виборів – він чи Ю. Тимошенко.

Це в тому випадку, якщо має рацію одіозний керівник „Братства“ Дмитро Корчинський, який переконаний сам і переконує інших, що „в Україні нема суспільства, є натовп“. Ні, це наклеп. Не натовп. Але коли В. Янукович і Ю. Тимошенко й надалі визначатимуть долю України, значить, з українським суспільством справді щось зле.

П. Ч.

До 350-річчя Конотопської битви

СУМИ. – Згідно з указом Президента України Віктора Ющенка 10 липня, в Сумській області розпочнеться відзначення 350-річчя битви під Конотопом, у якій українське військо під проводом гетьмана Івана Виговського перемогло в червні 1659 року російське військо князя Олексія Трубецького.

В селі Шаповалівці Конотопського району відбудеться IV Всеукраїнський фестиваль „Козацький родослав“; у Конотопі – Всеукраїнський фестиваль кобзарського мистецтва ім. Остапа Вересая; покладання квітів до Кургану козацької слави у селі Соснівці і до пам'ятника гетьманові І. Виговському; відкриття пам'ятного каменя на честь героїчної оборони Конотопської фортеці; освячення хрестів новозбудованої козацької церкви Покрови Пресвятої

Богородиці; спеціальне поштове погашення; презентація ювілейної монети; козацькі розваги, зокрема святкова хода козацьких загонів та творчих колективів, посвята молоді в козачата, гостини в козацьких куренях, спортивні змагання тощо.

1 липня в Києві, у Центральному державному архіві-музеї літератури і мистецтва України, відкрилася виставка архівних документів до 350-річчя перемоги козацького війська в Конотопській битві. 19 червня Національний банк України ввів в обіг ювілейну монету „350-річчя Конотопської битви“, на якій на тлі крила зображено гетьманські клейноди, козацьку зброю та бандуру, малий Державний герб України, а з другого боку зображено І. Виговського на коні з шаблею у руці, козацьке військо, укріплення Конотопу і кинуті долу ворожі знамена. (УНІАН)

Об'єдналися Український Братський Союз і Союз українців-католиків „Провидіння“

СКРЕНТОН, Пенсильванія. – 17 червня виконавчий комітет Українського Братського Союзу та виконавчий комітет Союзу українців-католиків „Провидіння“ підписали договір про об'єднання. Після майже 100-літнього існування обидва союзи вирішили об'єднатися в одну сильну братську організацію.

Такі спроби злуки українських братських союзів в Америці були й у минулому, але з різних причин з цього нічого не вийшло. Беручи

до уваги теперішню економічну кризу, здоровий глузд підказує, що об'єднання двох Союзів є на часі. Воно дозволить зосередити сотні тисяч доларів на адміністративні витрати.

Злука двох братських організацій дає певну запоруку на краще майбутнє та на довше служіння своїм членам і громаді. Договір про об'єднання вміщено у офіційних пресових органах „Народна Воля“ та „Америка“. („Народна Воля“).

Відзначено 300-річчя...

(Закінчення зі стор. 1)

нове сьогодні пам'ять українців, пам'ять росіян та пам'ять шведів. Українська держава, як і кожна країна, в цій події має своє місце. Ми вшановуємо пам'ять загиблих козаків, які віддали своє життя в ім'я незалежності України".

М. Ставнійчук зазначила, що для України Полтавська битва, в яку вона вступила під проводом гетьмана Івана Мазепи, мала важливе значення. „Вона дала нашій країні історичний шанс здобуття суверенності і самостійності“, – наголосила М. Ставнійчук.

Почесні гості також ознайомилися з експозицією Національного музею-заповідника „Поле Полтавської битви“ та побували на відновлених захисних редутах, розташованих безпосередньо на полі історичного бою.

Міська рада Полтави домовилася зі шведською делегацією про будівництво Музею Швеції на полі Полтавської битви. Музей, в якому можна буде ознайомитися з культурою та історією країни за останні 300 років, планується збудувати до 2011 року.

Активісти Української народної партії розгорнули 27 червня на полі Полтавської битви найбільший у світі прапор України.

Він став символом здійснення прагнень гетьмана І. Мазепи та українських козаків, які 300 років тому поблизу Полтави вийшли на бій за українську державність. Керував розгортанням прапора народний депутат України, перший заступник голови Української народної партії Іван Заєць. Учасники розгортання прапора скандували: „Гетьман Іван Мазепа – герой!“, „Слава гетьманові Мазепі!“. Згортаючи прапор, представники партії разом з гостями заспівали державний гімн „Ще не вмерла України“.

28 червня понад 1,000 осіб взяли участь у Панахиді біля пам'ятника загиблим козакам та в скорботній хресній ході центральними вулицями Полтави. На громадській Панахиді виступили представники обласної влади, народні депутати. Вони закликали любити Україну, шанувати гетьмана І. Мазепу, бути господарями на своїй землі. Потім присутнім запропонували невеличкий концерт – виступили полтавські кобзарі та київський хор. Далі всі вирушили жалобною ходою до храму св. Юрія Переможця. У процесії йшли священики, дівчата з кошиками квітів, представники обласної влади, політичних та громадських організацій. („Майдан“, „Кореспондент“)

АМЕРИКА І СВІТ

Фаєрверки у Нью-Йорку – найбільші в країні

НЬЮ-ЙОРК. – Хоч у всіх містах США 4 липня відбувалися фаєрверки на честь Дня незалежності, найбільший з них припав на Нью-Йорк. Там було використано 22 тонни піротехнічних запалів, котрі злітали в небо на 300 і більше метрів. Фаєрверки пускалися з човнів, вишикуваних на два з половиною кілометри вздовж ріки Гадсон. Це було зроблено в честь 400-ліття експедиції англійського мореплавця Генрі Гадсона. Того ж святкового дня вперше від 2001 року відкрився доступ у корону Статуї Свободи. У Вашингтоні, як і в інших великих містах країни, головною подією свята були паради на центральних вулицях і площах. Увечорі в столиці, біля Момунента Вашингтона, пролунав гарматний салют, а у Філадельфії, де була підписана Деклярація незалежності, парада, вперше за 18 років, перейшла через Старе місто. *„Голос Америки“*)

Північна Корея – знову за своє...

СЕУЛ, Південна Корея. – 4 липня, коли США святкували День незалежності, комуністична Північна Корея здійснила наступне випробування семи бойових ракет ближнього радіусу дії „Scud“. Пролетівши 400-500 кілометрів, вони попадали в Японське море. За підрахунками південнокорейських експертів, Північна Корея витратила на ці сім ракет 43 млн. дол., а від початку 2009 року – майже 700 млн. дол. Цих грошей вистачило б на два роки розв'язати проблему харчової кризи в країні. Державний департамент США закликає північнокорейську владу не посилювати напруженість у регіоні і повернутися до переговорів. *(Радіо „Свобода“)*

Ірак підкреслює свою самостійність

БАГДАД. – В суботу, 4 липня, уряд Іраку опілюднив заяву, в якій попросив керівників США не втручатися в процес розв'язання внутрішніх міжконфесійних конфліктів. Цю заяву було адресовано віце-президентові США Джо Байдену, який 2 липня прибув до Іраку з неоголошеною раніше візитою. Оприлюднюючи цю заяву, прес-секретар іракського уряду Алі аль-Даббах попросив Д. Байдена передати це побажання Іраку безпосередньо Президентові Баракові Обамі. *(lenta.ru)*

Іран знайшов новий привід гніватися на США

ТЕГРАН, Іран. – Телевізійне інтерв'ю віце-президента США Джо Байдена 5 липня, в якому він сказав, що „Ізраїль є суверенною державою і може вирішувати самостійно, які дії щодо Ірану чи будь-якої іншої країни більше йому підходять“, сприйнялося в Ірані як визнання за Ізраїлем права нападу на Іран. Найвищий релігійний керівник країни аятола Алі Хаменеї у відповідь на згадане інтерв'ю Д. Байдена остеріг, що у випадку ізраїльської атаки на Іран відповідальність за це ляже на владу США.

Представник Державного департаменту США Іен Келі намагався змінити враження іранців від фрази Д. Байдена, запевнивши, що слова американського віце-президента слід розуміти зовсім інакше. Очевидно, І. Келі не переконав Тегран, тим більше, що заяву Д. Байдена похвалив ізраїльський прем'єр Беніамін Нетанягу. *(lenta.ru)*

Сенатори звітуватимуть про свої витрати

ВАШІНГТОН. – В понеділок, 6 липня, Сенат проголосував за те, щоб його члени систематично публікували в інтернеті звіти про свої фінансові витрати. Отож користувачам мережі будуть доступні дані про транспортні та адміністративні видатки законодавців, а також видатки на платню для сенаторських адміністрацій. Заініціював цей новий порядок сенатор-республіканець від штату Оклахома Том Коберн. Він вважає, що більша міра відкритості дозволить виборцям суворіше питати з сенаторів за витрачання бюджетних засобів. Раніше, в червні, подібний крок ступила Палата Представників: її речник Ненсі Пелозі розпорядилася в найближчий час оприлюднити в інтернеті звіти про витрати конгресменів. *(lenta.ru)*

Про що попросили Б. Обаму російські підприємці

МОСКВА. – 7 липня, під час Російсько-американської підприємницької зустрічі, в якій брав участь Президент США Барак Обама, російські підприємці попросили його відмовитися від політики державного протекціонізму, яка, мовляв, не тільки не сприяє виходові світової економіки з кризи, а ще й поглиблює її. Головний власник Новолипецького металургійного комбінату Володимир Лісин у своєму виступі на зустрічі гостро критикував узаконений Конгресом США плян стимулювання економіки, який привів до значного погіршення ситуації на трьох підприємствах цього комбінату, розташованих у США. Зокрема там впало виробництво на 50 відс. і довелося звільнити з праці 600 осіб. В роботі цієї зустрічі брали також Президент Росії Дмитро Медведєв та міністри торгівлі Росії і США – Ельвіра Набіулліна і Гері Лок. *(lenta.ru)*

Париж має щодо Туреччини свою думку

ПАРИЖ. – 3 липня Президент Франції Ніколя Саркозі відвідав Швецію, яка від 1 липня розпочала головування в Евросоюзі. Францію занепокоює позиція прем'єр-міністра Швеції Фредріка Райнфельдта, який заявив, що готовий сприяти якнайшвидшому вступові Туреччини в Європейський союз. Переговори Н. Саркозі з Ф. Райнфельдом не привели до порозуміння сторін у цьому питанні. „Швеція має свою позицію, і я її поважаю. Але й Франція має свою – і вона незмінна. Стосовно Туреччини я кажу: асоціації – „так“, але інтеграції – „ні“, – підкреслив французький керівник. *(Радіо „Свобода“)*

Каліфорнія – попереду в безробітті

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – 7 липня Департамент праці США повідомив, що в червні рівень безробіття в країні зріс більше, ніж передбачалося, і досягнув 9.5 відс. Це майже 15 млн. людей, що становить рекорд за останніх 26 років. Одна з найгірших ситуацій – в Каліфорнії, де безробіття становить 12 відс. Губернатор штату Арнольд Шварценегер оголосив надзвичайний фінансовий стан з огляду на багатомільярдний дефіцит у місцевому бюджеті, а щоб зекономити гроші, звелів закрити щомісяця на три додаткові дні всі адміністративні установи штату. Каліфорнія також скасувала літні шкільні програми для дітей та низку інших соціальних програм. *„Голос Америки“*)

Сара Пейлін відходить з посту губернатора

АНКОРИДЖ, Аляска. – Агентство „Асошіейтед Прес“ повідомило 3 липня, що колишній кандидат на пост віце-президента США Сара Пейлін відходить з посади губернатора Аляски. Причини цього не повідомляються, але свої повноваження С. Пейлін складе 26 липня. Новим губернатором штату стане Шон Парнел, який тепер є віце-губернатором. Губернатором Аляски С. Пейлін стала у 2006 році й була першою жінкою-провідником в історії штату. С. Пейлін кандидувала на пост віце-президента від Республіканської партії і прогнала вибори разом з Джоном МакКейном, кандидатом на пост президента США. *(lenta.ru)*

Нові заворушення в Китаї

УРУМЧІ, Китай. – 5 липня в Сінцзян-Уйгурському автономному районі Китаю відбулися нові протести уйгурів проти пекінської влади. В результаті сутички з поліцією 140 осіб було вбито і понад 800 – поранено. Уйгури, яких у країні є майже 8 млн., прагнуть цілком відокремитися від Китаю і вже десятки років провадять боротьбу проти централізованого пекінського правління. *(Bi-Bi-Ci)*

ОБСЕ прирівняла сталінізм до нацизму

СТРАСБУРГ, Франція. – 1 липня Парламентська асамблея Організації безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЕ) виступила з резолюцією „Возз'єднання розділеної Європи“, в якій прирівняла сталінізм до нацизму та заклікала до засудження тоталітарних режимів на міжнародному рівні. ОБСЕ пропонує заснувати загальноєвропейський День пам'яті жертв сталінізму, який відзначатиметься щороку 23 серпня, в день підписання сумнозвісного пакту між Німеччиною і СРСР (пакт Молотова-Ріббентропа), у висліді якого Сталін і Гітлер поділили Європу і розв'язали Другу світову війну. Підтримали цю резолюцію 30 депутатів з 14 країн світу. Наступним кроком буде розгляд резолюції на пленарній сесії, після чого вона стане офіційним документом ОБСЕ. Негативно на це

рішення відреагувала Росія, назвавши його „антиросійським“ та „насиллям над історією“. *(Bi-Bi-Ci)*

Литва відсвяткувала своє 1000-річчя

ВІЛЬНЮС. – 5 липня у Вільнюсі, литовській столиці, відбулися урочистості з нагоди Тисячоліття Литви. Свято почалося з підняття державного прапора на площі Дауканто і промови Президента Литовської Республіки Валдаса Адамкуса. На святкування до Вільнюсу прибули королева Данії Маргрете II, король Норвегії Гаральд V, король Швеції Карл Густав і королева Сільвія, президенти Ісландії, Фінляндії, України, а також керівники багатьох інших держав. *(Bi-Bi-Ci)*

На виборах у Болгарії перемогли праві

СОФІЯ. – 5 липня в Болгарії відбулися парламентські вибори, на яких, за попередніми результатами, перемогла правоцентристська опозиційна партія „Громадяни за європейський розвиток Болгарії“, яку очолює міський голова Софії Бойко Борисов. Ця політична сила отримала понад 40 відс. голосів, удвічі більше, ніж соціалісти, які дотепер керували в уряді. Б. Борисов представляв себе як борця проти злочинності і корупції, бо саме за повільну боротьбу з корупцією Європейський союз постійно критикує Болгарію, починаючи від 2007 року, коли вона стала членом ЕС. *(Bi-Bi-Ci)*

Розпочався Карловарський кінофестиваль

ПРАГА. – 3 липня у чеському курортному містечку Карлові Вари відкрився 44-ий Міжнародний кінофестиваль. Преса повідомляє, що цього року він особливо багатий на світові та європейські прем'єри. Усі кінострічки на фестивалі розподілені на дев'ять тематичних секцій, загалом буде показано 220 стрічок. Секція „Незалежного кіна“ на цей раз присвячена творчості американського режисера Алана Рудольфа, яка відома своєю сильною романтичною лінією. *(Радіо „Свобода“)*

„Свиняча грипа“ прогресує в Німеччині

БЕРЛІН. – Від 6 липня Берлінську гімназію ім. Александра Гумбольдта закрили принаймні на тиждень у зв'язку з тим, що відразу восьмеро її учнів заразилися грипою „H1N1“, відомою такою під назвою „свиняча“. Заразилися також троє учнів з американського Тексасу, які приїхали за обмінною програмою. В Німеччині вони перебували вже декілька тижнів, тому лікарі прийшли до висновку, що хвороба напала на них вже на німецькій землі. За даними Світової організації охорони здоров'я, у світі зареєстровано понад 90 тис. випадків захворювання „свинячою грипою“ і також 380 смертей від цієї хвороби. В Німеччині грипу лікують препаратом, який має назву „Таміфлу“ *(lenta.ru)*

Вітання Президента України В. Ющенка Президентові США Б. Обамі

Ваша Високоповажносте!

Від імені народу України та від мене особисто прийміть сердечні привітання з нагоди національного свята – Дня незалежності Сполучених Штатів Америки.

Свобода і незалежність стали кілька століть тому надійною опорою впевненого поступу Вашої держави у майбутнє. Сьогодні, як і раніше, американська нація продовжує демонструвати відданість демократичним ідеалам, віру у перемогу найголовніших людських цінностей, наполегливість у досягненні окреслених завдань та цілей.

Ми високо цінуємо сприяння Вашої країни розвитку демократії в Україні, збереженню суверенітету і територіальної цілісності нашої держави. Глибоко вдячні за рішучу підтримку Сполученими Штатами Америки зовнішньополітичних пріоритетів України, зокрема інтеграції в євроатлан-

тичні структури, міжнародного визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні, забезпечення енергетичної безпеки.

Щиро вірю, що діалог наших двох народів розвиватиметься у дусі динамічного стратегічного партнерства, дружби та взаєморозуміння. Впевнений, що разом ми зможемо подолати труднощі глобального масштабу, які сьогодні стримують рух народів до процвітання, а також загрожують стабільності та безпеці у світі.

Користуючись нагодою, бажаю Вам, Ваша Високоповажносте, міцного здоров'я та невичерпної енергії, нових успіхів у Вашій відповідальній державній діяльності, а дружньому американському народові – миру, злагоди та добробуту.

З глибокою повагою,

Віктор Ющенко
4 липня 2009 року

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

Унікальний шанс України

Петро Часто

2. Щоб злетіти, треба обох крил

Від часу Володимира Соловйова (помер у 1900 році) виникла ціла наука – «філософія європейської кризи», але оскільки цей визначний християнський мислитель дивився на «занепад» Європи з більшої часової відстані, то й бачив багато такого, чого не помітили пізніші теоретики даного питання, опиняючись з цими самими процесами за близько, лицем до лица. І це його бачення різко розходилося з панівними в російському суспільстві тенденціями – аж у такій мірі, що Синод Російської Православної Церкви заборонив йому публікувати твори з церковно-релігійної проблематики.

З дуже цікавої, важливої для нашого сьогодення розуміння проблеми «Захід-Схід» причини: В. Соловйов в аналізі історичних процесів, європейських і загальносвітових, виходив з вічних правд Христової Церкви – Вселенської, внутрішньо єдиної, тобто тієї, що складається з двох рівноцінних половин, католицької і православної, котрі можуть і повинні піднятися до стану взаємозбагачення, до стану всерішньої повноти.

Цитуємо: «Захід, романо-германська Європа гние, тому повинні зійти з історичної сцени і поступитися місцем перед слов'янським світом, – кажуть слов'янофіли. Але яка ж Європа гние? Позитивні первні християнства ще не знищені в Європі, носій тих первнів, Католицька Церква, втратила тільки своє зовнішнє значення і перевагу, але ніскільки не ослабла, а навпаки – об'єднується й зосереджується в собі... Насправді і ми, й Європа страждаємо від однієї спільної біди: від дезорганізації суспільних сил, й причина цьому спільна – неправильне ставлення один до одного двох головних формотворчих засад християнства, ця неправильність зумовлена поділом Церков, який паралізував дію обох засад...».

Названі В. Соловйовим причини вповні проєктуються на наш час і на різні пророкування щодо «загибелі Європи». Саме там, де нема розуміння внутрішньої єдності Христової Церкви, виникає відчуження від «гнилої Європи», ворожнеча до неї, знову й знову оновлюються небезпечні проєкти «врятування» слов'янського світу, реінкарнуються найреакційніші слов'янофіли – данилевські, самарини, страхови, пропонуючи модерні форми старої ідеї імперського призначення Росії. Одна з цих ідей – так зване євразійство, котре проповідує Велику Росію – від Близького Сходу до Тихого океану, і котре не має місця для незалежної України.

Московський академік Олександр Дугін, головний ідеолог євразійства, десятки разів на всі лади у своїх книжках і лекціях повторює: «Україна не є суверенною державою і має зникнути з геополітичної карти світу». Певна річ, що разом з цим він належить до запеклих ворогів «гнилої Європи». Тому, хоче цього наш український академік Петро Масляк, чи не хоче цього, але коли пише, що «західна циві-

лізація приречена на загибель», він ллє воду на млин україножера А. Дугіна.

А вже коли йдеться про неакадемічний рівень антизахідництва, то воно прямісінько веде ось до яких висновків: «Московський ведмідь ще зовні досить страшний і часом показує ікла. Але не настільки страшний, щоб від нього безоглядно втікати будь-куди і потім «вляпатись» в смердюче багно занепадаючої цивілізації...». Це цитата зі статті київського автора Андрія Іващенко (www.geocities.com/slovoor).

А тим же часом наша українська культура, християнська за духом і формою, усією своєю історією належить до цієї «занепадаючої» цивілізації. Ми – її діти. Чи личить дітям зрікатися хворої матері? Чи не повинні ми разом з В. Соловйовим, повторити: «Краще вбачати покликання слов'янства не в тому, щоб замінити Європу на історичній сцені, а в тому, аби зцілити її й підвинути до нового, повнішого життя. Якщо романо-германські народи розкладаються і гинуть в міру послаблення в них позитивного християнського первня, то слов'янство повинне посилити цей позитивний християнський первень, котрий ще зберігається на Заході в Католицькій Церкві».

Поділ християнства на східне і західне був постійною душевною раною В. Соловйова і змусив його до глибокого вивчення історії тих давніх часів, коли набувала чітких обрисів різниця між східною і західною культурою. Ознакою східної ставала підлеглисть людини надлюдським силам, західної – самодіяльність людини. Відповідно, Схід витворив свої моральні ідеали – смиренність, покірність вищим силам. «Легко побачити, – пише проникливий автор, – протилежний бік цих добродієностей: плазування бездіяльності, апатію».

А західна культура – це вислід іншої психології, бо і грецькі міста-держави, і Рим були засновані вільними людьми, аби не сказати – волююгами, звідси й головні риси західної людини – незалежність та енергійність, але також і вади – особиста гордість і схильність до самоуправства. Ці психологічні різниці довели згодом до поділу Церкви на дві половини і позначилися на їхніх діяльностях: «Якщо споглядальний Схід грішив тим, що зовсім не думав про практичні засоби й умови для здійснення діла Божого на землі, то практичний Захід також помилявся, думаючи про ці засоби передусім і найбільше, перетворюючи їх у ціль своєї діяльності. Християнство – це не предмет відстороненого споглядання, але також і не справа однієї тільки практики...».

Майже тисяча літ минули у роз'єднанні Христової Церкви, точніше, за В. Соловйовим, «у самовдоволеному відчуженні Сходу і в самовпевненому прозелітизмі Заходу». Якийсь період свого короткого життя філософ вірив у з'єднання Церков, вбачаючи у кожній з двох, і також у протестантизмі, ті підставові переваги, котрі, злившись, дали б повно-

(Закінчення на стор. 10)

Пошкоджено пам'ятник Ленінові

КИЇВ. – Пам'ятник Володимирові Ленінові недалеко від Бесарабської площі столиці був пошкоджений 30 червня членами праворадикальної націоналістичної організації. Микола Коханівський, Андрій Тарасенко, Олександр Задорожний, Іван Срібний і Богдан Франт кувалдою, зубилом та молотком відбили у пам'ятника ніс і частково ліву руку. Усі п'ятеро були затримані. Серед затриманих – двоє студентів, один охоронець супермаркету «Ельдорадо» і двоє безробітних. Проти них порушено кримінальну справу.

Телеканили повідомляли, що затриманих можуть засудити за вандалізм, оскільки, мовляв, пам'ятник В. Ленінові перебуває під охороною ЮНЕСКО.

Десятки журналістів того ж дня встановили, що ЮНЕСКО не має ніякого відношення до цього монумента. Його немає навіть у Державному реєстрі нерухомих пам'яток України, який відносить до таких пам'яток у Києві лише Аскольдову могилу, комплекс споруд Києво-Могилянської академії, монумент на честь надання Києву Магдебурзького права, будинки, у яких жили і працювали Тарас Шевченко, Микола Лисенко, Леся Українка, Михайло Грушевський, Михайло Булгаков, Вікентій Хвойка, комплекс споруд Національного університету імені Т. Шевченка, будинок Державного академічного театру російської драми ім. Лесі Українки, споруди Колегії Павла Галагана, готельний корпус Національного політехнічного університету, будинки першого приватного музею Богдана і Варвари Ханенків, Київського музею російського мистецтва, Національного музею образотворчого мис-

Пам'ятник Володимирові Ленінові у Києві, пошкоджений 30 червня членами праворадикальної націоналістичної організації.

Фото: УНІАН

тецтва, президії Національної Академії Наук, Педагогічного музею, Байкове кладовище, комплекс споруд Національної кіностудії ім. Олександра Довженка, комплекс садиби Інституту фізіології ім. Олександра Богомольця, Бабин Яр, парк Вічної слави, меморіальні комплекси на честь загиблих мирних громадян і радянських військовополонених на місці розташування фашистського концтабору і в пам'ять жертв політичних репресій 1930-их років.

Герой України Юрій Шухевич 2 липня звернувся до Президента Віктора Ющенка з проханням захистити п'ятьох націоналістів, які пошкодили пам'ятник Ленінові на Бесарабці. «Хоча були укази як першого Президента України Леоніда Кравчука, так і Ваш, про усунення пам'ятників і символів більшовицького режиму, пам'ятник Леніна досі стоїть посеред Києва, – підкреслив Ю. Шухевич. – Вважаю ганьбою, що пам'ятники таким людям, як Ленін, Держинський та інші, ще досі бовваніють по наших містах та селах».

Організація Українських Націоналістів (р) звернулася до влади з вимогою невідкладного про зняття пам'ятників особам, які причетні до організації Голодомору 1932-1933 років та політичних репресій в Україні. (УНІАН)

Уточнення

У повідомленні «К. Ющенко одержала папську нагороду» («Свобода», ч. 27) має бути: «Нагороди вручив Монсиньйор Джордж Епел'ярд», а також слід додати останній рядок: «30 червня виїхав до Києва».

Проблема називається – „автсорсинг“

Минулого тижня закінчився рік експортування українського зерна на зовнішні ринки. Загальний результат – дуже успішний: продано майже 25 млн. тонн зернових, що дозволило Україні ввійти в елітний клуб найбільших світових торгівців хлібом. В умовах глобальної фінансової кризи і загострення проблеми голоду у світі роля України в постачанні зерна в інші країни, зокрема в Африку й Азію, зростатиме й надалі, чому сприяють такі чинники, як вигідне географічне розташування країни, одна з найрозвинутіших в світі інфраструктура морських портів, а також сама якість хліборобської продукції. Наприклад, минулої осені українська компанія „Нібулон“ виграла, з огляду на бездоганну якість зерна, тендер ООН на продаж пшениці в рамках світової продовольчої програми.

Тим же часом не всі процеси у найтрадиційнішій для України сфері господарства можна вважати корисними. Попри те, що існує мораторій на продаж земельних угідь сільськогосподарського призначення, вони, в обхід чинного закону, таки продаються, й то у все більших масштабах – у хитрий спосіб, який має назву „автсорсинг“, тобто залучення закордонних інвестицій. Якщо цей процес триватиме так само безконтрольно з боку суспільства, як він почався, то будуть усі підстави говорити про новий колоніалізм. Покищо ж придбання чужоземними інвесторами акцій українських аграрних компаній набуває все більшого розмаху.

Ось декілька фактів, котрі не можуть не занепокоювати. Шведські інвестиційні групи „Black Earth Farming“ і „Alpcot-Argo“ до спілки з британською групою „Landcom“ придбали в Україні і Росії майже 600 тис. гектарів землі, російська інвестиційна компанія „Renaissance Capital“ купила в Україні 300 тис. га., а зовсім недавно американська „Morgan Stanley“ стала власником 40 тис. га української землі.

Тяжко зрозуміти політику уряду прем'єра Юлії Тимошенко, яка на словах виступає проти скасування мораторію на продаж землі, а на ділі активно займається земельним „автсорсингом“. Під час недавньої візиту до Лівії вона підписала угоду про спільне, українсько-лівійське, вирощування пшениці на площі 100 тис. га. Це за її власним повідомленням, бо закордонна преса уточнила: не на 100 тис., а на 250 тис. га, і не про пшеницю йдеться, а про риж. Тобто тут маємо принаймні дві небезпеки: по-перше, щоб у висліді цих гігантських проєктів Україна немудро не передала в чужі руки свою хліборобську долю, а по-друге, щоб не сталося так, аби питання – що саме вирощувати на українських угіддях – вирішували не історичні господарі землі, а інвестори, і щоб тільки вони розпоряджалися врожаєм.

Є ще один важливий аспект цієї проблеми – екологічний. Порухення екологічної рівноваги – це криза, що охоплює всі країни без винятку, і це свідчить, що деградування природного довкілля є вислідом не лише якогось „об'єктивного“ техногенного тиску на нього, а наслідком морального зубожіння суспільств, хибної філософії життя. Відчуження мільйонів га української землі від українських рук несе величезний ризик, що ці гектари увійдуть в міжнародну систему фінансового гендлю, тобто назавжди перестануть бути предметом любови і надхнення. Якщо хтось думає, що, може, все буде інакше, все складеться добре, то нехай прочитає на екологічних веб-сайтах, як неконтрольована забудова правого берега Дніпра олігархічними котеджами і замками перетворює, все швидше і швидше, цю доленосну українську ріку у стічну каналізацію.

ЛИПЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

У болотах під Берестечком

7 липня (за новим стилем) 1651 року ой схрестили гострі шаблі українці з поляками! Різні джерела подають різні цифри щодо військ, але, принаймні, їх зударилось там щонайменше по 150 тис. з обидвох сторін. Козаків очолював гетьман Богдан Хмельницький, поляків – король Ян Казимир. Національно-визвольна війна українського козацтва, почавшись у 1648 році, під Берестечком дійшла до кульмінаційного моменту: поляки затаїлися на остаточну перемогу, запорожці, маючи з-поміж себе таких хоробрих і мудрих лицарів, як Іван Богун, Іван Виговський, Філон Джалалія, теж не бавитися вийшли, тим більше, що воювали за рідну землю, як співається в пісні – „за честь і волю, за народ“.

Страшна була битва, належить до найвідоміших і найжорстокіших у XVII ст. Мала вельми нещасливі наслідки для Б. Хмельницького: згідно з умовами Білоцерківського замирення, владу гетьмана було обмежено Київським воєводством. Саме після перемоги під Берестечком шляхта стала вкрай зарозумілою і непоступливою, так що Б. Хмельницькому залишався невеликий вибір – або приставати до Оттоманської Порти, або до Москви...

Деякі дослідники вважають, що головною причиною поразки козаків була зрада кримсько-го війська: мовляв, татари воювали не за своє, тому й втекли з поля бою. Насправді все було складніше. Татари воювати вміли і любили, й це вповні засвідчив перший день битви, 6 липня, коли кіннота хана, а її було майже 25 тис., підтримана пішими козацькими стрільцями, розгромила праве крило поляків. Проте вже другий день радикально змінив ситуацію. Це ж якраз настав байрам, мусульманське свято, і хан, нехтуючи українськими інтересами, вимагав, щоб гетьман найближчі бої провадив без активної участі татар.

Але найнесприятливішим для козаків чинником була сама місцевість, де Б. Хмельницький і хан Іслам-Гірей розташували своє військо: козацький табір опинився

заблизько до польської лінії, в зоні вогню королівських гармат. Стати ж далі не давав змоги болотистий берег Пляшівки. Ті кляті болота унеможливили маневренність і взаємодопомогу між козаками і татарами. Тому Яремі Вишневецькому, котрий очолював ліве крило поляків, вдалося порівняно легко прорвати праве козацьке крило, але не надовго, бо гетьманські стрільці стали стіною, а по якихось хвилинах перейшли в дужу контратаку. Ліве королівське крило от-от мало впасти, вже хан послав на допомогу козакам додаткову кінноту, але знов таки – болото зв'язало її рух.

Не гаючись, король спрямував весь гарматний вогонь на пагорб, зайнятий татарами – й вони не витримали, ганебно залишили поле бою. Гетьман, кинувшись з десятком козаків услід, щоб вмовити хана повернутися, сам став татарським бранцем...

Відтіснений до самої Пляшівки козацький табір опинився у щільній польській облозі. Десять днів Ян Казимир, застосовуючи всю свою силу, не міг анічого вдіяти проти військового таланту полковників Матвія Гладкого, Філона Джалалії та легендарного Івана Богуна.

Відтак І. Богун очолив неймовірно тяжкий відступ через Пляшівку і болота. Через річку – три переправи, а шлях через болота вимощували козацьким одягом, сідлами, мішками, бочками, возами... 2,000 найхоробріших козаків ішли першими, 20 тис. їх прикривали відступ. Й таки врятував І. Богун всю козацьку зброю, всі гармати.

А в самому таборі, серед болота, на острові Гайок, залишилося 300 героїв, готових вмерти по-козацьки – з шаблею в руці. Коли король запропонував їм скласти зброю в обмін на волю і немалі гроші, козаки повивертали кишені, викидаючи в болото й ті дрібні монети, що мали, кажучи цим, що нема такого багатства, за яке можна купити їхні душі. Всі загинули, до одного.

І всі до одного залишилися в українській вічності.

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

Програма дослідження Східної України ім. Ковальських

- Підготовка молодих спеціалістів
- Підтримка музеїв
- Археологічні розкопки
- Видання журналу *Схід-Захід*

Підтримавши Програму, Ви допоможете
відродженню українських студій у Східній Україні

Canadian Institute of Ukrainian Studies,
University of Alberta, 430 Pembina Hall, Edmonton, AB, Canada T6G 2H8
Tel: (780) 492-2972; Fax: (780) 492-4967
cius@ualberta.ca; www.cius.ca

Користуйтеся веб-сайтом „СВОБОДИ“
www.svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Ніби й досі діє Емський указ

18 червня виповнилася чергова річниця Емського указу, яку добре було б залишити на поживклих аркушах історії і не згадувати проти ночі, якби провідні думки цього указу не перестали діяти і досі, на площині українсько-російських взаємин.

У 1876 році цар Олександр II, перебуваючи в німецькому місті Емсі, „милостиво поведіти зволив“, щоб українська мова була знята з публічного вжитку, причому було вчислено цей вжиток – книжковий, журнальний, шкільний, університетський, а також приватний, якщо група, де вживалося цієї мови, перевищувала п'ять осіб і перебувала поза власним помешканням, тобто в публічному просторі, і уявляла собою, таким чином, „публічне зібрання“.

Службовцям поліції було дано дозвіл вживати холодної зброї – батогів, палиць і прикладів рушниць супроти кожного, хто спротивився би цьому царському зарядженню.

Указ цей, між іншим, ніколи в російській державі не був відкликаний або скасований. З ним погоджувалися народні комісари, білогвардійські генерали, вожді пролетаріату. І тепер не бракує провідних діячів, готових кожної хвилини йти до Москви по „розум“ в українській справі.

Філологи завважають з болем і жалем, як маліє на земній кулі число мов. Багато з них зникли назавжди. Наполегливі науковці розшукують у далеких сліпих закутках Південної Америки старців, які самі вже ледве живуть, але пам'ятають бодай уривки своїх стародавніх мов і діалектів. Науковці намагаються відтворити ці призабуті мови на комп'ютерних дисках, щоб їх колись, в найбутньому, можна було поновити. Чи не чекає така доля також українську мову?

Д-р Василь Рождественський,
Вудгевен, Мишиген

Дивне рішення Верховної Ради України

Минулого тижня преса принесла вістку, що Верховна Рада України вирішила відзначити 90-ліття Ленінської комуністичної спілки молоді (ЛКСМУ), а голова Верховної Ради Володимир Литвин особисто взяв участь у святкуваннях.

Офіційне відзначення річниці комсомолу в незалежній Україні звертає нашу увагу на болючий факт роздвоєння національної психіки. На цю негативну рису національного характеру звернув увагу Тарас Шевченко у своїй поемі „Великий льох“, де він писав про двох Іванів, синів тієї самої мами: „Один буде як той Гонта, катів катувати, другий буде, оце вже наш, катам помагати“.

Поняття „наш“ має заковане психолінгвістичне розуміння – свій, рідний. Самозрозуміло, що той, що не є наш, це – чужий, ворог. До речі, звернімо увагу, що в Росії, в минулих кількох роках, за сприяння уряду Володимира Путіна, була заснована ультранаці-

оналістична молодіжна організація „Наші“, яка має вороже наставлення до всіх неросіян.

Т. Шевченко був глибоко переконаний, що наша справжня самостійність прийде лише тоді, коли українська людина переродиться духовно. Усіма струнами своєї душі він ненавидів тих, „що з матері полатану сорочку здирають“, усіх тих „рабів, підніжків, грязь Москви, варшавська сміття“.

У нашому минулому, крім тих, що активно допомагали Москві, були такі, що мовчали і „благоденствували“. Це особи з психікою „малоросів“, „хахлів“, просто національно несвідомих „тутешніх жителів“.

Говорячи про 90-ліття ЛКСМУ, звернімо увагу, що на сім років раніше цієї спілки був заснований Пласт, якого ідейні основи є діаметрально протилежними до тих, що їх пропагує Ленінський комсомол.

Іван Головінський,
Сомерсет, Нью-Джерзі

Докторська дисертація – про українців

У 2006 році студент історії Гамбурзького університету в Німеччині Антонс Генерк писав магістерську працю про український табір переміщених осіб Гайденов, який у 1945-1957 роках існував в англійському окупаційному секторі повоєнної Німеччини. Цей студент довідався про мене від німця Петера Генке, який у ті часи ходив із сусіднього села до нашої таборової гімназії. Студент попросив мене поділитися деякими інформаціями про цей табір для своєї наукової праці.

На початку нинішнього року цей студент звернувся до мене знову. Цим разом він писав докторську працю про українців у таборах усієї

англійської зони і просив прислати йому статтю про табір Гайденов колишнього редактора „Свободи“ В'ячеслава Давиденка, надруковану в „Альманахові УНС“ 1971 року. Він навіть почав вивчати українську мову, і з цієї метою плянує цього літа їхати на два місяці до Львова.

У своїй магістерській праці А. Генерк пише про українську повоєнну еміграцію позитивно, а у бібліографії подає також деяких українських діяльних авторів.

Може, ця новина буде цікавою для читачів „Свободи“?

Іван Лучечко,
Джерзі-Ситі, Нью-Джерзі

Шлях довжиною в 100 років

У 1909 році постала одна найбільших середніх шкіл „Рідної школи“, вихованці якої великою мірою спричинилися до зміцнення культурно-громадського і господарського піднесення Рогатинщини і сусідніх повітів.

Міцною і надійною підвалиною української гімназії в Рогатині стали Заланівські курси, які заснував у 1906 році о. Омелян Ваньо. Курсанти з відзнакою складали іспити в Українській державній гімназії у Львові.

У лютому 1909 року українське громадянство на загальних зборах одноголосно підтримало слово о. декана Степана Городецького про заснування приватної української гімназії філії Українського педагогічного товариства „Рідна школа“ в Рогатині. На посаду першого директора гімназії було запрошено Михайла Галушинського, сина священика, великого поборника української національної ідеї.

15 вересня 1909 року відбулося урочисте відкриття гімназії з трьома класами, які підготував о. О. Ваньо на курсах у Заланові. Двоповерхову будівлю було зведено на народні кошти всього за шість місяців.

Учителі ревно дбали про виховання гімназистів у пошані і любові до християнських чеснот, готували їх до служіння рідній землі. В 1913 році старанням вчителів д-ра Никифора Гірняка та Миколи Бабина заснована організація Пласту. Наплив учнів був таким великим, що виникла потреба у будівництві більшої споруди. Завдяки активній праці комітету, всієї громади Рогатинського повіту, сприяння меценатів з усієї Галичини і з далекої Америки велику споруду, яка і сьогодні є архітектурною окрасою краю, було освячено у вересні 1912 року.

Перша світова війна перервала навчання. У Січові Стрільці пішли вчителі і старші гімназисти, які сформували Рогатинську сотню. Першим командантом УСС став М. Галушинський.

У післявоєнний час польська влада декілька разів закривала гімназію. Однак, активна участь у долі гімназії Митрополита Андрея Шептицького, який два рази відвідував її особисто, рятувала цю цитадель високого духу й науки від остаточного знищення. У 1930 році на базі гімназії було відкрито Малу Духовну семінарію. У 1931 році Головна управа товариства „Рідна школа“ відкрила нову гімназію під назвою „Приватна коєдукаційна гімназія ім. князя Володимира Великого“. В різні часи в гімназії працювали відомі педагоги – Антін Лотоцький, Денис Лукіянович,

Михайло Угрин-Безгрішний, Юліан Панькевич, Іван Крип'якевич, Антін Крушельницький.

Рогатинська гімназія виховала сотні патріотів України, високоінтелектуальну еліту нації, талановитих композиторів, письменників, художників, якими гордиться наша земля. Радянська влада у вересні 1939 року закрила остаточно гімназію, але не змогла ліквідувати її дух, що назавжди оселився в свідомості і серцях краян, що передавався і передається від покоління до покоління.

Рогатинську гімназію ім. Володимира Великого повернуто до життя 1 вересня 1991 року. Нове покоління рогатинців увійшло в історичну будівлю славної гімназії, щоб продовжити важливу справу своїх попередників. Першим директором став колишній гімназист Богдан Бандура.

Сучасна гімназія – навчальний заклад нового типу гуманітарного та природничо-математичного профілів з поглибленим вивченням англійської мови. 1997 року відроджена гімназія вручила атестати першим випускникам. У 2000 році було підписано угоду про співпрацю з Національним університетом „Кієво-Могилянська академія“. Рогатинська гімназія стала колегіумом НаУКМА. 2007 року підписано угоду про співпрацю з Українським Католицьким університетом.

У травні 2005 році гімназія отримала статус експериментального навчального закладу всеукраїнського рівня з проблеми „Формування духовності, національної свідомості особистості на засадах християнської моралі та національних цінностей українського народу“ на період 2005-2010 років.

У гімназії навчається 300 учнів. Щороку гімназисти стають переможцями Всеукраїнських предметних олімпіад та конкурсних захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук. Двоє учнів стали президентськими стипендіатами.

Кожного року один з найкращих випускників гімназії – студент вищого навчального закладу – безкоштовно посилається на двомісячне навчання до Українського літнього інституту при Гарвардському університеті. З 2001 року на такому навчанні побували вісім гімназистів.

30 вересня гімназія відчинить двері перед гостями, які зберуться, щоб гідно вшанувати її величний ювілей – 100-річчя від часу заснування.

Ігор Доронюк,
директор Рогатинської гімназії
Івано-Франківська область

Шановні читачі!

У листах та статтях, які Ви надсилаєте до „Свободи“, просимо подавати повністю перші імена та прізвища згадуваних осіб, а також подавати свої поштову і електронну адреси, число телефону.

Редакція за загальними правилами преси має право редагувати мову за українським правописом і вдаватися до необхідних скорочень надісланих статей.

Редакція

Передплата „Свободи“ коштує тільки 55 дол. на рік!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Презентовано цінний тритомник архівних матеріалів

НЮ-ЙОРК. – 21 червня у приміщенні Української Вільної Академії Наук відбулася презентація тритомника „Степан Бандера у документах радянських органів державної безпеки (1939–1959)“, упорядкованого відомим київським істориком, професором Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка Володимиром Сергійчуком.

Значення цієї книжки як для історичної науки, так і для сучасного розуміння героїчної боротьби ОУН-УПА за незалежність України, важко переоцінити. Як слушно зауважив на презентації проф. В. Сергійчук, вивчення і поширення поданих у цих книжках достовірних архівних документів є набагато ефективнішим способом боротьби проти сучасних ворогів української незалежності, ніж численні демонстрації.

Перший том видання охоплює період від 1939 року, коли Червона армія вступила за Збруч, до кінця 1947 року, коли на Заході утворилися закордонні частини ОУН, включно з 1-ою Міттенвальдською (Альпійською) конференцією; другий том – 1948-1951 роки, в ньому йдеться про зв'язківців, котрі ходили від Романа Шухевича, а потім від Василя Кука на Захід; третій том починається з документів, які датуються травнем 1951 року – від захоплення групи Мирона Матвієйка, і до осені 1959 року – вбивства С. Бандери. Там зокрема публікуються протоколи допитів М. Матвієйка (його особисто допитував Павло Судоплатов), Василя Охримовича, В. Кука.

В. Сергійчук пояснив, що до книжок потрапили майже виключно документи внутрішньої советської розвідки, тим часом особові справи агентів советських органів безпеки та архіви зовнішньої безпеки, згідно з чинним українським законодавством, є надалі засекреченими. Більше того, в багатьох випадках працівники архівів не дозволяли В. Сергійчукові публікувати імена співпрацівників советських органів розвідки, котрі проводили допити, навіть в тих документах, зміст яких є розсекреченим. В цих випадках в тритомнику замість прізвища стоять три крапки.

Крім того, серед документів, поданих у цих трьох томах, як сказав історик, „потрапили найважливіші, які найбільш комплексно висвітлюють постать С. Бандери, які найкраще можуть показати ту чи іншу грань характеру С. Бандери чи його роду“. До публікації не потрапили документи, які хоч і походять з різних джерел, але часто повторюються в інших виданнях.

В. Сергійчук також зауважив, що до цих книжок не потрапили матеріали, що стосуються організування вбивства С. Бандери, бо серед архівів внутрішньої безпеки, таких документів, що мають стосунок до цієї теми, знайдено не було. Це не означає, що їх немає зовсім у поки що засекречених архівах служби зовнішньої безпеки.

Під час презентації присутні просили В. Сергійчука розповісти про С. Бандеру та про його родину, зокрема виходячи з тих архівних даних, до яких він отримав доступ.

Коротко розповівши про біо-

Професор історії Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка Володимир Сергійчук розповідає про щойно видану працю „Степан Бандера у документах радянських органів державної безпеки (1939-1959)“.

Фото: Степан Слущкий

графію провідника та його родини (батька, братів, сестер, внука), В. Сергійчук відзначив, що в нього створилась думка про С. Бандеру як про українського державника, який бачив на багато років вперед. „В моїй уяві він постає як людина, яка мислить соборними поняттями, яка хоче включити, втягнути в український національно-визвольний, оунівський рух не тільки Галичину чи західню частину країни, але всю Україну. Це людина, яка бачила можливий розквіт української державності, яка закликала до того, що не можна допустити, щоб ті, що вчора були в радянській владі, залишилися при ній і завтра. Тобто те, що сталося в Україні. С. Бандера у своїх працях про це попереджав. Це говорить про його далекоглядність як політика, як теоретика“.

В. Сергійчук розповів також про те, як С. Бандера готував себе до можливих фізичних катувань, яких миг зазнати, потрапивши до польських тюрем.

Щодо теоретичної спадщини провідника, то історик зазначив, що „читаючи його теоретичні праці, бачимо, що це людина підготовлена – він був не просто самоук, це людина, яка мала вищу освіту – закінчила Львівську Політехніку, це людина, яка повністю віддавала себе українській справі“.

„Акт відновлення незалежності Української держави 30 червня 1941 роках, – продовжив В. Сергійчук, – знайшов підтримку не тільки в західних областях. У відповідь на проголошення Акту були створені управи у 12 областях України, в тому числі у значній частині районів Київської області... Тому можемо сказати, що та послідовність і революційна спрямованість, яка була закладена в 1940-1941 році, змогла підняти населення південної, східної і центральної України. Бо є документи радянської служби безпеки про те, як люди з заходу України підняли свідомих українців по всій території країни, в тому числі на Кубані і в Криму“.

На презентації виникло й це запитання: „Чи мав дослідник доступ до матеріалів М. Матвієйка і „Лемеша“-Кука? Зокрема до листа

М. Матвієйка до С. Бандери, де згадується, що В. Кук не хоче зустрітися з ним?“.

В. Сергійчук відповів, що в опублікованому тритомнику є конкретна відповідь на це питання. Це діяв складний і добре продуманий сценарій советських спецслужб, спрямований на взаємну дискредитацію чільних діячів українського визвольного руху.

Також на підставі виявлених документів можна стверджувати, що листа про трійку (обрання Лева Ребета, Зенона Матли і С. Бандери керівниками ОУН – ред.) В. Кук не посилав – це диверсійний витвір советських графологів і радіогра, в яку був втягнутий В. Охримович.

Присутні хотіли довідатися, чому В. Кук не відмовився від своєї заяви (1960 року), коли мав можливість це зробити. В. Сергійчук, пославшись на свою розмову з останнім Головнокомандувачем УПА, відповів, що, згідно зі словами В. Кука, він підписав заяву з трьох сторінок. А коли її опублікували, там виявилось 15 сторінок, і лише перша та остання були оригінальними. Тобто кагебісти вибрали другу сторінку заяви і замість неї вставили 13 інших.

Описуючи методи діяльності Народного комісаріату внутрішніх справ (НКВД), В. Сергійчук розповів, як зв'язкові між провідниками УПА в краї і закордонними центрами ОУН на Заході довгий час контролювались польською і советською службою безпеки, зокре-

ма через зраду „Зенона“, завербованого восени 1948 року польською службою безпеки (псевдо „Богуслав“). Він взяв на себе організацію лжепроводу ОУН в Польщі і налагодив нібито зв'язок між С. Бандерою, Р. Шухевичем, а потім з В. Куком. При цьому значна частина зв'язкових про це не здогадувалася і залишалася чистою перед українським національно-визвольним рухом. Але сама пошта була спеціальним чином підготовлена советською розвідкою, щоб вносити розкол на Заході і посварити членів Проводу. У книзі публікуються листи С. Бандери, які до цього часу залишались невідомими, бо вони потрапили до рук НКВД. Декотрі листи С. Бандери енкаведисти не зуміли розшифрувати, бо були вбиті зв'язкові, які знали шифр.

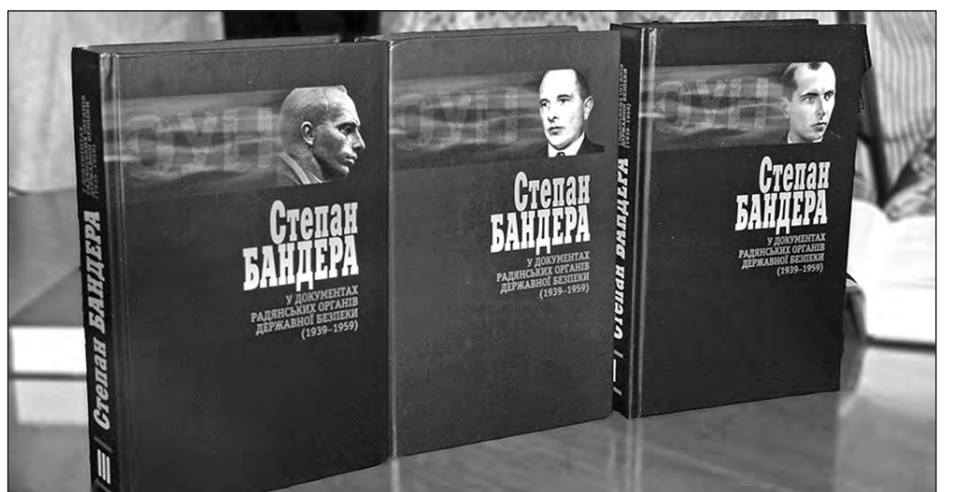
Під час презентації між присутніми розгорнулася гостра дискусія про стосунки С. Бандери і М. Матвієйка до його відіслання в Україну. Професор Ярослав Пеленський, один з небагатьох ще живих, хто особисто знав С. Бандеру (і вказується в документах, опублікованих у тритомнику), під час презентації висловив думку, що чим більше документів з радянських таємних архівів буде видано, тим краще для нас усіх, незалежно від того, як поодинокі особи дивляться на їхній зміст. Він також цікавився протоколами допитів В. Охримовича.

В. Сергійчук сказав, що хоч імені В. Охримовича велась „радіогра“, але він особисто в ній участі не брав – його розстріляли ще перед тим.

Під час презентації Люба Чайківська, котра особисто добре знала С. Бандеру і була його сусідкою в Мюнхені, розповіла присутнім багато цікавих деталей з повсякденного побуту провідника. Зокрема пригадала день, коли стався замах на С. Бандеру; згадала, як він загартовував у собі силу волі. В. Сергійчук, так і присутні, захочували Л. Чайківську підготувати свої спогади про незабутнього провідника. В. Сергійчук зізнався, що заради таких цікавих спогадів йому варто було приїхати до Нью-Йорку.

На кінець презентації проф. В. Сергійчук представив присутнім свого брата Миколу, котрий багато допомагав йому в підготуванні цього цінного тритомного видання. Жвава дискусія з проф. В. Сергійчуком стосовно українського визвольного руху ще декілька годин продовжувалася у товариській формі при перекусці.

Степан Слущкий

Тритомник „Степан Бандера у документах радянських органів державної безпеки (1939-1959)“.

Свято-Йосафатівський катедральний хор – фіналіст конкурсу

КЛІВЛЕНД, Огайо. – Хор Української католицької катедри св. Йосафата був одним з шести фіналістів конкурсу „Ювілейний церковно-хоральний фестиваль“, який відбувся 7 і 8 травня в Римо-католицькій катедрі св. Івана Євангелиста. Цьогорічний конкурс був спонзорований клівлендською радіостанцією класичної музики „WCLV-FM“.

20-хвилинна програма катедрального хору включала дев'ять творів української сакральної музики і передавалася в прямій радіотрансляції 8 травня, разом з вибраними музичними композиціями інших фіналістів.

Хор при катедрі св. Йосафата заснував Євген Садовський у 1962 році. Після виходу Є. Садовського на пенсію в 1992 році керівником хору стала Анна Келер, яка успішно провадить його з того часу. Члени хору, завдяки своєму талантові та важкій праці, успішно конкурували з 200 хорами, які брали участь у конкурсі.

Серед шести фіналістів найкращий хор дістав плякету переможця і 1,000 дол. нагороди, інші, в тому числі і хор церкви св. Йосафата, відзначені дипломами і грошовими нагородами по 500 дол.

Монсиньйор Мартин Канаван

Виступає хор Української католицької катедри св. Йосафата.

Ще раз про Степана Бандеру

ЧИКАГО. – 100-річчя від дня народження Степана Бандери відзначила українська громада міста.

Відбулося Свято героїв, яке повністю присвятили пам'яті С. Бандери, а 14 червня всі бажаючі зішлись, щоб подивитися документальний фільм про життя видатного борця за волю України.

З вітальним словом до громади звернувся голова Українського Конгресового Комітету Америки, відділ Ілиной, д-р Олесь Стрільчук. Саме цей відділ організував показ фільму.

З промовою звернувся до глядачів Сергій Михайлюк, який представив документальний фільм,

створений Першим Національним телеканалом України при підтримці Блюку Юлії Тимошенко. Кошти пожертвував український підприємець Віктор Швець, який зробив ремонт старенької хати С. Бандери і допоміг створити його музей у місцевій школі.

З екрану промовляли внук провідника Степан Бандера, старенька сестра С. Бандери – Оксана, історики Ярослав Грицак, Ярослав Сватко, Тарас Гунчак, голова благодійного фонду „Літопис УПА“ Микола Посівнич, Юрій Шухевич,

Іван Патриляк.

Про значення визвольного руху УПА висловили свої думки польський історик Гжегож Мотика, російський історик-емігрант Олександр Іогул і американський історик Тимоті Снайдер. Всі вони дали високу оцінку організаторським здібностям С. Бандери, високим ідеям, за які боролися воїни УПА, визнали, що ця боротьба носила народний характер і була майже професійно підготовлена.

Іванна Яковенко

Учасники перегляду в Чикаго документального фільму про Степана Бандеру. Фото: Іванна Яковенко

Зустрічі в Сент-Кетринсі і Торонто

ТОРОНТО. – 19 та 20 червня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій зустрівся з українськими громадами Сент-Кетринса і Торонто. Є. Чолій висловив признання українським громадам за працю у підтримці СКУ, після чого проголосив доповідь на тему: „СКУ: сучасний стан і перспективи“. Він звітував про працю СКУ від серпня 2008 року, ознайомив з основними завданнями, що стоять сьогодні перед СКУ, говорив про успішну співпрацю з Україною у проведенні міжнародної акції „Незгасима свічка“ за програмою

відзначення 75-річчя Голодомору 1932-1933 років.

Під час зустрічі в Сент-Кетринсі голова місцевого осередку Конгресу Українців Канади Марійка Дяків передала Є. Чолієві пожертви, які українська громада збирала на підтримку травневої акції СКУ.

Виступаючи в Торонто, Є. Чолій повідомив про заснування Клубу президента СКУ, членом якого може бути кожна особа, організація чи установа, котра щороку складе на потреби СКУ пожертву в сумі не менше 1,000 канадських дол.

Леся Шубеляк

Марійка Дяків в Сент-Кетринсі передає Євгенові Чолієві (в центрі) пожертви, які українська громада збирала на підтримку Світового Конгресу Українців. Праворуч – колишній голова місцевого осередку Конгресу Українців Канади Микола Коційовський.

Запрошення на відеофестиваль

НЮ-ЙОРК. – Міжнародна організація з міграції (МОМ) запрошує молодих українців (вік 9-25 років) до участі у конкурсному відеофестивалі молодіжного відео „Plural +“ на тему міграції та різноманітності, що відбудеться в Нью-Йорку.

З 1 липня по 30 серпня молодь з усього світу може надсилати свої відеосюжети на тему міграції та різноманітності.

Відео буде оцінювати престижне міжнародне журі, до складу якого входить всесвітньо відомий іранський режисер, сценарист та продюсер Абас Кіаростамі.

Фестиваль спрямований на надання можливості молодим людям висловитися з приводу міграції та різноманітності.

Цей проєкт є результатом Другого форуму Альянсу цивілізацій ООН у Стамбулі, що прохо-

див 6-7 квітня цього року.

Відеофестиваль підтримують численні міжнародні партнерські організації, зокрема Дитячий фонд ООН ЮНІСЕФ, Програма розвитку ООН, Центр ЮНЕСКО в Каталонії, кінофестиваль „Без кордонів“, Фонд Анни Лінд, „Бакафорум“.

Журі оголосить переможців на церемонії нагородження у Медіа-центрі Пейлі в Нью-Йорку 18 грудня, в Міжнародний день мігранта. Переможці отримають грошові винагороди у розмірі 1,000 дол.

Детальнішу інформацію про фестиваль можна знайти в інтернеті: www.unaoc.org/content/view/346/257/lang.english/.

Для отримання інформації можна звертатися до Анни Лілікрап на адресу: alillicrap@iom.int.

Міжнародна організація з міграції

УКУ відзначив доброчесних журналістів

Тарас Антушевський

ЛьВІВ. – Урочисте нагородження переможців конкурсу „Репортери надії в Україні” відбулося 27 травня у приміщенні Українського Католицького університету (УКУ). Метою конкурсу, організованого Інститутом екуменічних студій УКУ, було відзначити журналістів, які представляють важливі питання і проблеми сьогодення, а також пропонують шляхи їх вирішення.

Було відзначено дев'ять авторів у трьох категоріях: телебачення, радіо та публікації в пресі чи інтернеті. Загалом у конкурсі розглянуто 714 праць з усіх регіонів України. Тематика була різноманітною: екологія, здоров'я, політика, економіка, культура, суспільство та релігія.

Український конкурс організовано на зразок проекту, започаткованого асоціацією „Репортери надії” у Франції. Французька асоціація, яка фінансово підтримала проведення конкурсу в Україні, подібним чином відзначає протягом останніх п'яти років журналістів у Франції. „В Україні це був всеукраїнський загальнонаціональний конкурс для журналістів, які своїм словом несуть людям надію, долаючи атмосферу відчаю, безсилля й апатії,” –

„Французькі „Репортери надії” обрали гасло: „Простіше показати ліс, який горить, але насправді важливішим є ліс, який росте.” Тому справжній журналіст – це людина, яка висвітлює добрі ініціативи, про які ніхто не говорить,” – сказав д-р Антуан Аржаковський, директор Інституту екуменічних студій.

В категорії „Телебачення” перше місце отримала Христина Стець з телекомпанії „Люкс” (Львів) за історії дітей з синдромом Дауна. Переможцем у категорії „Радіо” стала Юлія Роїк (Радіо „Еко Fm”, Львів). Її програма „Не обмежуватися обмежуваннями” розповіла про Оксану Путинко, яка в молоді роки втратила зір, але служить за приклад того, як можна повноцінно жити та допомагати іншим.

Галина Світліковська (газета „Волинь-Нова”, Луцьк) здобула перше місце у категорії „Публікації у пресі чи Інтернеті” за статтю „Що робити – скаржитися на труднощі чи засукувати рукави?” Вона розповіла історію 78-річного Івана Боярчука, який потрапив в аварію і у 31 рік опинився в інвалідному візку. До цієї трагедії згодом додалася смерть дружини. Чоловік залишився з двома дітьми-

(Закінчення на стор. 14)

Сестра Лукія Мурашко в майстерні для неповносправних, яку відзначила у Львові асоціація „Репортери надії”.

Унікальний...

(Закінчення зі стор. 5)

ту християнському світові. „Ми повинні дбати про те, – писав він у праці „Велика суперечка і християнська політика”, – щоб на благодатній основі Церкви виростала будова воістину християнської, не західньої і не східньої, а вселенської боголюдської культури”.

Цього досі не сталося і вже ледве чи станеться за життя нашого покоління. Залишаючись поділеною, Церква не тільки не має сили піднести грішну землю до неба, але й вберегти світ від занепаду. Європа справді гние, західня цивілізація справді занепадає. Будучи християнином, тяжко дискутувати з сумнозвісним академіком О. Дугіним, коли він пояснює, чому російські консерватори не люблять Америки: „...Тому що трансльована нею глибока культура аморальна і нища... Кров, похоть, обман, прославлення спритних негідників і жорстоких убивць не мають нічого спільного з константами нашої власної культури і тра-

диції, освячених жертвенністю, пошуком правди і справедливості... Вони висміюють вищі досягнення людського духу як архаїку і „дикість”, реформують релігію і культу на догоду оглушеним орді, котра агресивно прагне розваг. Тому ми ненавидимо Америку”.

Цьому антиамериканцеві й антиукраїнцеві в одній особі я відповів би так: а ми, українці, любимо Америку, бо вона дозволила нам залишатися собою – і християнами, і носіями наших національних традицій. Ми любимо Америку за те, що в ній живуть і активно діють десятки мільйонів християн, які в різноманітних етнічних громадах ревно бережуть свою традиційну культуру. Америку, в якій по декілька церков на кожній вулиці, й усі вони заповнені людьми. Ту Америку, в якій проповідники збирають багатотисячні аудиторії слухачів.

І ми ненавидимо Росію, яка протягом усієї своєї злочинної історії не давала українцям на їхній власній землі бути собою. Ми ненавидимо росіян за те, що вони не послушалися свого світоча В. Соловйова: „Краще відмовитися

від патріотизму, ніж від совісті”.

Але ненависть – кепський порадник у подоланні проблем, в яких опинився наш світ, а вони більшість ті самі для Європи, Америки, Росії та дорогої нам України. Все людство гарячково шукає виходу зі щільного кола економічних і духовних криз, очі соціологів, футурологів напружено вдивляються вперед, звідки може прийти спасіння – у вигляді суперсильної руки, чи нової соціальної теорії, чи нового суспільного устрою. Ні, це марні ілюзії. „Останнє слово сказане й іншого не буде”, – стверджував В. Соловйов. Це Слово – Христос.

Порятунок – у тому, щоб сприйняти майбутнє і минуле як духовно-енергетичну цілісність, щоб осягнути історію не лише як процес лінійного часу, але й як щось непідвладне часові, як те, що не дає розірвати його на шматки. Цивілізація, в розумінні технічно-наукового прогресу, не повинна суперечити культурі, вічним духовним цінностям і критеріям. Пульсування земного буття має узгоджувати і гармоніювати минуле з майбутнім: скільки вперед – стільки й назад. Скільки часу – стільки й вічності, скільки практичної діяльності – стільки й споглядання. Ще іншими словами – скільки Заходу – стільки й Сходу.

Те і друге – водночас. Цей шлях ще ніяким суспільством не протоптаний як свідомий вольовий вибір. У цивілізаційних процесах було забагато безглуздої спонтанності, сліпої механіки. Суспільний маятник майже завжди був полишений сам на себе: скільки вліво – стільки й вправо. Проте людина – над механікою. Вона відчуває себе присутньою і в часі, і у вічності. Якби не було вічності, сьогодення людина просто не витримала б часу. Та тим вона й людина, що, олюдяючи і просвітлюючи собою цей темний світ, завжди, у найтяжчу мить, може відступити в неприступну фортецю духу.

Не тішмо себе „прогресом”. Якщо нема правди за нами, то нема її й перед нами. Наші діди і прадіди не мали інтернету і селфонів, але мудрости не позичали, бо були ближчі до вічності, ніж ми. Вічність мудріша, ніж час. Вже не раз повторювалася ця ситуація: камінь, що його відкидали будів-

ничі, ставав наріжним. Так було з богообраним народом й ідеєю одного Бога, так було з Христом, так було з християнством, так було з нашою Україною, а в нові часи – з Українською Греко-Католицькою Церквою.

Тепер, на тлі гострої економічної, а ще гострішої – духовної кризи особливо виразно постає роля цієї Церкви і її безцінний досвід першої половини ХХ ст. – досвід, в якому так органічно і так результативно поєдналася східнохристиянська духовність з західнохристиянською практичністю.

За декілька десятиліть Церква до невпізнання змінила Галичину. Це духовні подвиги – відвернення людей від корчми, започаткування українських соціально-економічних структур і прихід в село „Просвіти”, зародження добродійництва, подолання москвофільства і водночас великий поворот від латинізації до святих джерел православного Сходу.

Віщий знак – що ця Церква повернулася на київські гори, на свою духовну батьківщину. Це треба розуміти як Богом даний шанс повернення України до самодостатності. То не буде самоізолюванням від решти світу, але глобалізація означатиме тільки взаємовигідну економічну і культурну співпрацю, не більше, і ні в якому разі – не поглинення духовності і національної самобутності України. То буде та міра самодостатності, котра дозволить не шарпатися ні до Європи, ні до Євразії, і також не мавпувати взірців, навіть найкращих, ні західніх ліберальних демократій, ні східних авторитаризмів. Бо шлях України – не вправо і не вліво, а вгору.

Щоб це здійснилося, Україні потрібен новий Андрій Шептицький – провідник духовний і загальнонародний, церковний і загальносуспільний. З огляду на кризу, а вона дуже глибока і дуже небезпечна, було б доцільно на цей тяжкий період передати в руки такому провідникові всю державу. Президенти, прем'єр-міністри і депутати нехай би почекали.

Проблема за одним: чи буде мати Україна другого А. Шептицького? Але ж хіба існує яка-небудь логічна перешкода цьому?

СКУ засуджує відзначення 90-річчя комсомолу України

ТОРОНТО. — 26 червня в Україні зусиллями Верховної Ради та ветеранів комсомолу відбулося відзначення 90-річчя створення комсомолу України.

У постанові Верховної Ради України „Про відзначення 90-річчя створення комсомолу України” зазначається: „Історія комсомольського руху відзначена невмирущими подвигами... великий внесок комсомольського руху в розвиток держави не може бути лише надбанням історії, а повинен слугувати вихованню у нинішнього молодого покоління почуття особистої відповідальності за долю своєї країни, несприйняття корупції, пияцтва, наркоманії, проституції та інших негативних явищ”.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) висловлює своє обурення цією постановою Верховної Ради України та вважає ганебним виховувати молоде українське покоління на прикладі комсомолу, який, згідно зі своїм статутом, діяв „під керівництвом Комуністичної партії Радянського Союзу” (переклад з російської), яка несе відповідальність за Голодомор 1932-1933 років, руйнування українських святинь та репресії проти української нації.

Вважаючи таке рішення Верховної Ради України виявом політичної незрілості, національної невідомості, СКУ засуджує це відзначення 90-річчя комсомолу.

Натомість ми заохочуємо молодих українців вивчати історію боротьби за незалежну Україну та брати за приклад діяльність таких видатних постатей, як Іван Мазепа, Симон Петлюра, Степан Бандера та інших справжніх героїв українського народу.

Світовий Конгрес Українців

Підготування до літніх пластових таборів на „Вовчий Тропі“

Коменданти пластових таборів на „Вовчий Тропі“ 2009 року. Зліва – Алекс Книгницький, Ліда Мулик, Стефко Ставничий, Роксоляна Кобзар, Павло Мулик.

ІСТ-ЧЕТЕМ, Нью-Йорк. — У День пам'яті члени Окружної таборової комісії (ОТК) „Вовчої Тропи“ готували оселю до літнього сезону. Понад 25 осіб, членів ОТК з своїми родинами, приїхали на Пластову оселю „Вовча Тропа“, щоб вчасно відчинилися двері літніх таборів, де щороку приїжджають понад 500 таборовиків.

Під час зими сильні бурі звалили багато дерев і знищили деякі будинки. Також через сильні морози в деяких бараках потріскали рури, як і ogrivachi води. Весною цього року Карол Подпірка подарував близько 200 дерев (чорний горіх, вишневі дерева і плакучі верби) і їх посаджено на оселі.

„Ми тяжко працювали, але теж мали час знайомитися і веселитися“, – сказала Катруся Гарасевич, голова ОТК.

Пластові табори на „Вовчий Тропі“

починаються в суботу, 11 липня, а закінчуються в суботу, 1 серпня. Табір старшого юнацтва закінчується 26 липня. Цьогорічні коменданти: в таборі новачок — Ліда Мулик, в таборі новаків — Александер Книгницький, в таборі юначок — Роксана Кобзар, в таборі юнаків — Стефко Ставничий, в таборі старшого юнацтва – Павло Мулик.

„Вовча Тропа“ є однією з декількох пластових осель в США, вона є найбільшою і, на думку багатьох таборовиків, найбільш мальовничою. Протягом останніх 50 років тут таборували тисячі пластунок і пластунів і відбулися багатолюдні Ювілейні пластові зустрічі. „Вовча Тропа“ є власністю Крайової Пластової Старшини США. Більше інформації про „Вовчу Тропу“ можна знайти на веб-сторінці www.vovchatropa.org.

Наталка Фірко

Кредитівка „Самопоміч“ нагородила ощадних учнів

Випускники Катедральної школи св. о. Миколая з учителями, духовенством і представниками Кредитівки.

ЧИКАГО. – Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“ вже декілька років тому впровадила програму дитячих ощадностей при українознавчих школах на території Чикаго. Завдання цієї програми – прищепити дітям навики ощадності, ознайомити їхніх батьків з послугами кредитівки, а при тому винагороджувати школи українознавства за їхню співпрацю з кредитівкою. Коли людина змалку звикне заощаджувати, то у дорослому віці краще управлятиме своїми фінансами.

За програму при школах українознавства відповідають шкільні Батьківські комітети, які заохочують батьків відкривати своїм дітям ощадні рахунки у касі „Самопоміч“, бо наприкінці шкільного року школа отримує від кредитівки певну суму винагороди, у залежності від відсотку дітей-учасників програми.

Ця програма діє у чотирьох

Школах українознавства: при школі Товариства „Рідна школа“, при соборі св. Володимира, при церкві св. Йосифа та при осередку Спілки Української Молоді ім. Дмитра Вітовського в Палатані.

У новому шкільному році програма діятиме також у школах українознавства у Нью-Джерсі, які співпрацюють з філіями каси „Самопоміч“ у місцевостях Випані, Джерзі-Сіті й Ньюарку.

Цього року „Рідна школа“ досягнула визначеної мети, тобто 50 відс. її учнів складала свої ощадності на рахунок у касі „Самопоміч“.

На закінчення шкільного року кожен градуант українознавчої школи отримав посвідку, яку можна опісля обміняти на вклад учня у кредитівці.

Каса „Самопоміч“ склала поздоровлення батькам за їхню витривалість, градуантам – за їхню пильність у навчанні, учителям – за терпеливість і посвяту. Українські школи, у співпраці з батьками та з допомогою українських спортивних товариств і молодіжних організацій, виховують майбутніх громадських провідників.

Дора Турула

Відзначили випускників школи – вівтарних прислужників

Відзначили випускників школи – вівтарних прислужників

ПАРМА, Огайо. – У неділю, 14 червня, катедра Української православної церкви св. Володимира нагородила вівтарних прислужників – випускників школи, даруючи їм відзнаку від парафії за їхнє служіння протягом років. Також вони отримали Біблію – подарунок від парафіяльного старшого відділу Української православної ліги.

Марія-Анна Склярник

Духовенство катедри, вівтарні прислужники і два випускники школи – Микола Таточенко і Михайло Михновець з грамотами подяки.

Користуйтеся архівом „Свободи“
www.svoboda-news.com

**Ваші ощаднистеві
рахунки є забезпечені до \$250,000
доларів Державною Адміністрацією
Кредитових Спілок - NCUA.***

4.08% АРУ*

П'ятирічний Сертифікат

Завжди, професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

**Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК**

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 Second Avenue, NY 10003 Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave,
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31ST AVE
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4h Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*В травні цього року Конгрес США схвалив продовжувати забезпечення ощадних рахунків до \$250,000 до кінця 2013 року. За дальшою інформацією звертайтеся на веб сторінку NCUA - www.NCUA.gov. АРУ - Відсотки у річному відношенні, можуть бути змінені без попередження. \$500 мінімальний вклад на сертифікаті. Начислюється штраф за передчасне зрвання терміну сертифікату.

Виставка творів Ольги Антоненко

ЧИКАГО. – Український Інститут Модерного Мистецтва (УІММ) з 14 червня до 26 липня представляє збірку творів Ольги Антоненко – найбільше відомої з настінного живопису на лєтовищі О'Гер, переможця національного конкурсу настінного живопису в Україні.

О. Антоненко народилася в 1963 році, в Києві, де мешкає і тепер. Вона – випускниця Будівельно-інженерного інституту. Брала участь у виставках молодих українських мистців у Канаді в 1988 році, в Угорському центрі у Москві в 1991 році. Під час перебування у

Чикаго О. Антоненко мала персональну виставку творів в УІММ в травні-червні 1993 року.

Сцени щоденного життя у сільській місцевості України є темою, яка повторюється у мистецьких працях О. Антоненко. Зображення проникають у різні мистецькі техніки, що їх широко застосовує О. Антоненко – від настінного живопису до розпису по тканині з допо-

могою воску та барвників.

УІММ відкритий для відвідувачів від вівторка до неділі, від 12-ої до 4-ої год. Рекомендована пожертва за вхід – 5 дол. Подальші інформації можна отримати телефоном: (773) 227-5522 або в інтернеті: www.uima-chicago.org. Контактна особа: Станіслав Грездо – електронна пошта: stano@uimachicago.org.

Станіслав Грездо

Ольга Антоненко. „Довкруз сонця“.

Ольга Антоненко. „В соняшному світлі“.

Видано до річниці Полтавської битви

Картка і штемпель Українського вільного козацтва.

З нагоди 300-річчя битви біля Полтави Українсько-американська Федеральна кредитівка „Самопоміч“ за пожертву Фонду ім. Юрія Кульчицького видала поштову картку Українського вільного козацтва в США і Канаді, присвячену цій річниці. На картці зображений гетьман Іван Мазепа з символами влади. Вміщено також зображення його герба.

До „Свободи“ картку з спеціальною печаткою до річниці битви надіслав осавул Богдан Кардашук з Чикаго, який повідомив, що цього року випущено також поштову картку, присвячену гетьманові Іванові Виговському – переможцеві Конотопської битви

28-29 червня 1659 року.

Дирекція розроблення знаків поштової оплати „Укрпошта“ випустила маркований конверт „300-річчя Полтавської битви“ накладом 473 тис. примірників.

Поштовий блок „Українсько-шведські воєнно-політичні союзи XVII-XVIII ст.“ випущено в Києві 1 жовтня 2008 року. Його автори – Володимир Таран, Сергій та Олександр Харуки.

В обігу України з 20 лютого 2001 року перебуває монета на честь гетьмана І. Мазепи, на якій зображено малий Державний герб України, архистратига Михаїла і коронованого лева – герби міст Києва і Львова, а з другого боку портрет гетьмана з булавою, його родовий герб і собор. Росія випустила до річниці битви під Полтавою в гарному оформленні художника В. Бельтюкова блок „300-річчя Полтавської битви“. Тираж – 130 тис. примірників. Крейдяний папір з використанням золотого фольги і лакування.

На блоку відтворено картину придворного маляра у 1711-1737 роках Йоганна Танауера „Петро I у Полтавській битві“, яка зберіга-

Поштовий блок Росії

ється в Російському музеї в Санкт-Петербурзі. На полях є напис „300 років перемоги російської армії в Полтавській битві“.

Л. Хм.

Маркований конверт України.

Монета України на честь Івана Мазепи.

Поштовий блок „Українсько-шведські воєнно-політичні союзи XVII-XVIII ст.“ видала „Укрпошта“ 1 жовтня 2008 року.

Союзівка календар подій 2009 рік

5 - 18 липня - танцювальний табір ім. Рому Прийми Богачевської.

17 - 19 липня - **Фестиваль Української культури.**

19 - 24 липня - Heritage Camp, сесія 1.

19 - 25 липня - „Discovery Camp“.

25 липня - забава при звуках оркестри „Обереги“, 10 год. веч.

25 липня - 1 серпня - спортивний табір „Ч. Січ“ сесія 1.

26 - 31 липня - Heritage Camp, сесія 2.

26 липня - 8 серпня - танцювальний табір, сесія 1.

31 липня - 1 серпня - п'ятниця вечір: „Kagero“ on the „Tiki Deck“. Субота: фестиваль фільму, ведучий - д-р Юрій Шевчук, Columbia Film Club; забава при звуках оркестри „На Здоров'я“, 10 год. веч.

1 - 8 серпня - спортивний табір, „Ч.Січ“, сесія 2.

2 - 5 серпня - зустріч батьків і адоптованих українських дітей.

7 - 8 серпня - п'ятниця вечір: Pete & Vlod on the „Tiki Deck“. Субота: виступ учасників танцювального табору 1, год. 3 по пол. Святкування 40 річниця заснування спортової школи „Ч. Січ“, забава при

звуках оркестри „Світанок“, 10 год. веч.

8 - 15 серпня - клуб „Suzi-Q“.

9 - 22 серпня - танцювальний табір, сесія 2.

14 - 15 серпня - п'ятниця вечір: Славко Галатин на „Tiki Deck“; субота: вибір „Міс Союзівки“, інтерв'ю від год. 7 веч.; забава при звуках оркестри „Темпо“, 10 год. веч.

21 - 22 серпня - п'ятниця вечір: грає оркестра „Грім“ на Tiki Deck; субота: виступ танцювального табору, 3 год. по пол. Забава при звиках оркестри „Грім“, 10 год. веч.

23 - 29 серпня - Joseph's School of Dance, табір (бальних танців). П'ятниця, 8 год. веч. – виступи учнів бального танцю.

27 - 30 серпня - дні церкви Благовіщення.

29 серпня - приватна імпреза.

31 серпня - 7 вересня - святкування Дня Праці.

11 - 13 вересня - З'їзд Зальцбургської гімназії.

14 - 17 вересня - З'їзд Бертхесгаден, Карльсфельд, Ляндсгут і Регенсбург гімназій.

18 - 19 вересня - Приватна імпреза.

25 - 27 вересня - Приватна імпреза.

28 - 30 вересня - З'їзд шкіл Мітенвальду.

Відбулося віче в пам'ять Олега Ольжича

КИЇВ. – 10 червня відбулося поминальне віче до 65-их роковин трагічної загибелі в нацистському концтаборі Саксенгаузен визначного політика, громадського діяча, поета, публіциста, науковця Олега Кандиби-Ольжича.

Біля меморіальної дошки на столичній вулиці Лева Толстого №15, де в 1941-1942 роках певний час жив О. Ольжич, зібралися представники патріотичних сил столиці, щоб вшанувати цю визначну особистість.

Разом з активістами столичної організації Об'єднання Українських Націоналістів-державників (ОУН-д) – відомі громадські діячі, колишні політв'язні: Олесь Шевченко і Василь Овсієнко, капітан I рангу Євген Лупаков, координатор Української Патріотичної Асоціації,

полковник Ігор Лісодід, представники творчої еліти столиці.

На вічі виступили голова Центрального Проводу ОУН-д Павло Дорожинський, колишній політв'язень Олесь Шевченко, капітан 1-го рангу Є. Лупаков, Народна артистка України Галина Яблонська, члени Центрального Проводу ОУН-д Олег Ціборовський, Віталій Матяш і Галина Тимочко, член Київського відділення ОУН-д Сергій Кудра, члени Громадсько-політичної ради ОУН-д Валерій Бублик і Анатолій Доценко.

Під час віча прозвучали уривки з літературно-художньої композиції „Ольжич назавжди“ у виконанні Г. Яблонської, а також поезії О. Ольжича у виконанні Кирила Булкіна.

Прес-служба ОУН-д

УКУ відзначив...

(Закінчення зі стор. 10)

дошкільнятами, яких треба було годувати, одягати та виховувати. І. Боярчук намагався знайти будь-яку працю. Він виростив дітей: дочка – викладач в університеті, син – військовий.

Автори, які посіли перші місця у кожній з трьох категорій, отримали грошові винагороди у сумі 4,000 грн. і дипломи учасни-

ків конкурсу. Авторів, які зайняли другі і треті місця, одержали дипломи учасників конкурсу.

Вахтанг Кіпіані, один з членів журі, відзначив: „Хотілося б, щоб люди звертали увагу на ближнього не тільки тоді, коли він з'явиться на обкладинках газет і журналів, чи коли його покажуть у новинах. Поруч з нами є багато сильних, хоч і невідомих людей. Важливо, щоб на них звертали увагу не тільки тоді, коли проводиться такий конкурс“.

**Щоб розмістити рекламу у „Свободі“
телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040**

Дорогі читачі!

„Свобода“ приймає привітання з нагоди

18-ої Річниці Незалежності України

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації і підприємства надсилати свої привітання

до 10 серпня 2009 року

Спеціальні ціни на привітання

1/8 сторінки – 50 дол.	1/2 сторінки – 200 дол.
1/4 сторінки – 100 дол.	1 сторінка – 400 дол.

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних, близьких і знайомих, котрі прислужилися до досягнення незалежності; включити уривки з Ваших найбільш улюблених віршів; висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda“

18 Anniversary Greetings

2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040 • Fax: (973) 644-9510

e-mail: adukr@optonline.net

Просимо подати вашу адресу і число телефону.

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

**Звертайтеся до нас з своїми
фінансовими потребами.**

- Money Market рахунки
- Високі відсотки на сертифікати
- Чекові рахунки
- Пенсійні рахунки (IRA)
- Позички на приватні та комерційні будинки
- Персональні позички
- Позички на нові та вживані авто
- Грошові перекази (Western Union, Meest)
- Індивідуальні скриньки

**Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848**

**Цілодобовий
доступ до рахунку
через інтернет.**

WWW.UOFCU.ORG

**Обслуговування української громади
понад 40 років.**

УКРАЇНА І СВІТ

Освітня інтеграція – на європейському рівні

Гості з Польщі (зліва): Генеральний консул Республіки Польща Янік Томаш, проректор Варшавського університету Влодзімеж Ленгауер, ректор Варшавського університету Катажина Халасінська-Мацуков, керівник студій Східної Європи Ян Маліцький. Фото: Ярослав Мізерний

ОСТРОГ, Рівненська область. – У Національному університеті „Острозька академія” 19 червня відбулося четверте засідання Консорціуму українських університетів та Варшавського університету. Консорціум був створений у 2005 році. Острозька академія стала одним з засновників об'єднання, до якого входить вісім університетів.

Засідання відвідали з Варшавського університету – ректор Катажина Халасінська-Мацуков, проректор Влодзімеж Ленгауер, директор студій Східної

Європи Ян Маліцький, ректори Волинського, Чернівецького, Прикарпатського, Кам'янець-Подільського національних університетів, Тернопільського педагогічного університету, Житомирського державного університету. Почесним гостем зустрічі був Генеральний консул Республіки Польща в Україні Томаш Янік.

На засіданні члени консорціуму обумовили надання нових стипендій для навчання у Варшавському університеті, організацію зимових та літніх шкіл для студентів, а також проведення спільних кон-

ференцій. Подальше поглиблення співпраці дозволить створювати програми, учасники яких матимуть змогу отримувати одночасно дипломи від двох університетів.

Ще одним напрямком подальшого співробітництва є запровадження спільного конкурсу з написання книги на теми українсько-польських питань.

Було підписано угоду між Острозькою академією, Волинським національним університетом ім. Лесі Українки, Житомирським державним університетом ім. Івана Франка,

Рівненським державним гуманітарним університетом про створення Асоціації університетів Великої Волині.

На засіданні було порушено питання про створення суміжної школи перекладознавства сакральних книг. Лише в Острозькій академії працюють унікальні вчені, яких немає в жодному іншому навчальному закладі, що знають понад 17 чужоземних мов, в тому числі і мертві мови, фахівці з арабістики. Долучивши до такої співпраці вчених з Варшавського університету та отримавши доступ до архівів, можна зробити доступними для широкого загалу твори українців XIV-XVII ст., які досі невідомі.

Пріоритетним завданням є створення спільних наукових шкіл. Наприклад, в Житомирському університеті є прекрасні фахівці з історії та джерелознавства, є школа джерелознавства в Острозькій академії. Об'єднання зусиль дало б змогу створити найпотужнішу школу джерелознавства в Україні.

Ігор Пасічник, ректор Національного університету „Острозька академія”, сказав: „Проведення міжнародного консорціуму на базі нашого університету є одним з найбільших досягнень за період його існування. Ми отримали високе визнання ректора Варшавського університету Катажини Халасінської-Мацуков, яка сказала: „Ми мусимо визнати, що нам є чому навчитися в Острозькій академії. Це – молодий навчальний заклад, який може стати незабаром флагманом не тільки української, а й європейської освіти”.

Вікторія Скуба

КАНАДСЬКИЙ „ЄВШАН” ВИСТУПИВ НА ТАРАСОВІЙ ЗЕМЛІ

ЧЕРКАСИ. – Тепло приймали на батьківщині Тараса Шевченка український народний балет-ансамбль „Євшан” з канадського міста Саскатун. Він прибув до Києва 27 червня, а вже наступного дня виступив на сцені обласного музично-драматичного театру ім. Т. Шевченка.

Виступ у Черкасах був першим у всеукраїнському турі „Євшану”. Далі на гостей чекають Полтава, Запоріжжя, Житомир і Київ. До

речі, Запоріжжя є рідним містом художнього керівника і балетмайстра зnanого колективу Віталія Сорокотягіна. У Запоріжжі він став відомим балетмайстером, згодом був режисером танцювального ансамблю „Надзбручанка” у Тернополі, а 18 років тому виїхав до Канади.

Концерт пройшов на одному диханні. Глядачі побачили танці усіх регіонів України. Був навіть екзотичний для Черкащини лем-

ківський танець. Сподобалися багаті, яскраві костюми. Як виявилося, деякі з них пошили майстри Черкащини.

Особливо вразила майстерність танцюристів. Просто не вірилося, що це молоді аматори, а не професіонали. З ними приїхали і деякі члени батьківського комітету, зокрема Бренд Камен – президент танцювальної групи.

В Україну приїхали 30 учасників колективу, якому наступного року виповниться 50 років. „Євшан” виступав у багатьох країнах світу, брав участь у двох всесвітніх фестивалях, тричі танцював для королеви Англії Єлизавети II. Заснувала колектив св. п. Люда Павлюченко.

„Євшан” об'єднав не лише українців за походженням, а й англійців, французів. Справжнє мистецтво завжди об'єднує. Тож, незважаючи на те, що не всі учасники ансамблю добре знають українську мову, усі чудово вивчили мову українського танцю. Треба було бачити, як завзято витанцювали вони аркан, коперуш, а гопак мусіли виконувати на „біс” аж тричі. Наприкінці ж усі, як один, втомлені, проте щасливі, заспівали Гімн України.

На жаль, місцева влада не відвідала концерт. Не було жодного представника засобів масової інформації Черкащини. Недоречним було заповнення перерв між танцями виступами акторів обласного теа-

Керівник ансамблю Віталій Сорокотягін.

Український народний балет-ансамбль „Євшан” на черкаській сцені. Фото: Олександр Вівчарик

тру. Гості з-за океану привезли на землю Кобзаря Україну, а у відповідь почули російські репризи гумориста Генадія Хазанова і російську пісню у виконанні артиста Олександра Гуменного.

Насамкінець танцюристи дали черкаським і гарний урок жертвенності. Вони не тільки виступили безкоштовно, але й передали Черкаському обласному Будинку малюка 2 тис. грн.

Олександр Вівчарик

216 Foordmore Road • P.O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
845-626-5641, ext. 141
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Summer Camp Dates and Information

Tennis Camp

June 21 to July 2 \$675 UNA member \$725 non-member
Kicks off the summer with 2 weeks of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls age 10-18, under the direction of Mr. George Sawchak. Attendance will be limited to 45 students.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Workshop

July 5 to July 18 \$950 UNA member \$1,000 non-member
Vigorous 2-week dance training for intermediate and advanced dancers age 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Ukrainian Cultural Festival. (Additional information <http://www.syzokryli.com>)

Tabir Ptashat

Session 1: June 28 to July 5
Session 2: July 5 to July 11
Ukrainian Plast camp (tabir) for children age 4-7 accompanied by their parents. To register child please watch for registration form appearing February 27, March 6, April 3 in Svoboda, March 1, March 8, April 5 in The Ukrainian Weekly. For further information please contact Mrs. Neonila Sochan at 973-984-7456.

Exploration Day Camp

Session 1: June 29 to July 3 \$150 per week per child or \$35 per day per child
Session 2: July 6 to 10
A day camp for boys and girls age 7-10, with five hours of supervised fun daily.

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: July 19 to 24 \$160 per week per child staying on premises
Session 2: July 26 to 31 \$200 per week per child staying off premises
A returning favorite for children age 4 to 7. Campers will be exposed to the Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, storytelling, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language, as well as new and lasting friendships with other children of Ukrainian heritage.

Discovery Camp

July 19 to 25 \$400 UNA member \$450 non-member
Sleep-away camp for children age 8-15 filled with outdoor activities, sports, and arts and crafts designed to enhance the Ukrainian cultural experience.

Ukrainian Chornomorska Sitch Sports Camp

Session 1: July 26 to August 1 \$395 per week
Session 2: August 2 to 8
40th annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association Chornomorska Sitch for campers age 6- 17. The camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Mrs. Marika Bokalo at 908-851-0617 or e-mail sportsschool@chornomorskasitch.org for application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Session 1: July 26 to August 8 \$950 UNA member
Session 2: August 9 to 22 \$1,000 non-member
Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for children and teens age 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Each session ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students.

ТЕРМІНОВЕ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

НА 20 РОКІВ

ДОСТУПНІ РАТИ

ЗА ДЕТАЛЬНІШИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ

звертатися

800-253-9862

УНСоюз і громада – друзі на все життя!

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

Since 1894

НОВА ВИСТАВКА...

(Закінчення зі стор. 1)

цій, але ця – перша, яка висвітлює співвідношення двох мистецьких традицій – образотворчої і народної.

Проф. Ярослав Лешко, куратор виставки та голова Управи Українського музею, пояснює: „Це перша виставка, яка запрошує відвідувача оглянути твори з обох колекцій – образотворчого і народного мистецтва, і усвідомити взаємопроникнення та взаємовпливи цих двох мистецьких традицій. Мабуть, не всі мистці, твори яких є на виставці, свідомо звертають увагу на народне мистецтво. У деякого з них цей зв'язок можна знайти у їхніх творах як акт несвідомого впливу”.

Сила природи, її щорічне відродження пов'язані з поняттям вічності та таємницями життя, і багатство мотивів в природі, закорінене в українській народній культурі, мало великий вплив на її розвиток. Цей вплив віддзеркалюється в народних обрядах світського та релігійного характеру, у їхніх ритуалах та традиціях. Цей вплив бачимо у взорах і кольориті вишиваних та тканих текстилів, у кераміці та у витончених виробах з дерева.

Можливо, найкраще ці впливи природи проявляються в декоративних та символічних взорах української писанки. На виставці експонуються писанки народної мисткині Ірини Білянської, про яку, на жаль, мало знаємо. Вона походила з Сокальщини і писала писанки в 1920-их роках, в час національного відродження. Підстава писанок І. Білянської – сокальські традиційні квіткові мотиви, і хоч вона дотримується цього рідного мистецького вислову, вона інтерпретує його у свій унікальний спосіб і втілює в дизайн, а часто накладає на нього ще національні символи – тризуб чи український прапор, додає слова і вислови – світські і релігійні, які підкреслюють Воскресіння Христове і визволення України.

Карпатські гори і культура гуцулів приваблювали мистців західної частини України, багато з яких у своїх творах увічнили чарівні краєвиди та життєрадіс-

ні і багатобарвні гуцульські традиції. Олекса Новаківський (1872-1935), мистець та педагог, заснував мистецьку школу під патронатом Митрополита Андрея Шептицького, яка відіграла велику роль у вихованні українських мистців раннього ХХ ст. О. Новаківський також заснував мистецьку колонію в мальовничому містечку Космачі в Карпатах, куди кожного року приїздили студенти його школи разом з учителями.

Карпати зачарували молодого мистця Михайла Мороза (1904-1992), студента школи О. Новаківського, а їхній вплив позначався в його творчості продовж усього життя. М. Мороз чудово передає своє захоплення Гуцульщиною в ранніх творах „Гуцульське весілля“ (1930) і „Жнива (Космач)“ (1933). Стиль М. Мороза змінився з часом, і він став прихильником експресіонізму, але в його пейзажах – європейських та американських з пізнішого періоду його творчості все ж такі відчувається відгомін прекрасного кольориту гуцульської культури і карпатських гір.

Едвард Козак (ЕКО) (1902-1992), ілюстратор, сатирик і також учень О. Новаківського, часто користувався гуцульською тематикою, яку бачимо в його картинах „Довбуш“ (1957) та „Аркан“ (1964), що є на виставці. Тут також експонується пейзаж Миколи Бутовича (1895-1961) „Вечір в карпатських горах“ (1964). М. Бутович цікавився українським фолкльором і часто черпав із скарбниці народних сюжетів, як видно з його картини „Дідусь під деревом“ (1960).

Народне мистецтво мало великий вплив на творчість маляра, скульптора та графіка Якова Гніздовського (1915-1985), який народився і виріс на Борщівщині. Переважаючий кольорит вишивки цього регіону – чорне на білому та чорне на чорному з малими акцентами яскравих кольорів – втілений в багатьох творах мистця. Ритмічне переплітання галуззя, зображене в картині „Цвітучі черешні“ (1960), нагадує складні зори борщівської вишивки. Мистець уживає багато чорної барви, а скупо – червоної, жовтої і зеленої у композиції „Життя і смерть“ (1953), а абстрактна картина „Вавилонська вежа“ (1954)

передає унікальність кольориту і гармонійність борщівських вишивок і тканин. Те саме бачимо у високо витончених постаттях апостолів в картині „Тайна вечера“ (1954).

Василь Кричевський (1872-1952) завжди милувався природою, як свідчать його кримські, київські та полтавські пейзажі. В цих чудових маленьких картинах, виконаних легким пастельним кольоритом, мистець відтворює лагідні відтінки оточення, що характеризують південний берег Чорного моря та безмежні поля центральної України. Мистець, архітектор, педагог В. Кричевський також був знавцем народного мистецтва, елементи якого він включив в архітектурний проект, що завершився будовою надзвичайно цікавого будинку Полтавського земства. У цьому проекті В. Кричевський поєднав декоративні особливості українського народного мистецтва із тоді популярними стилем „Art Nouveau“ і виграв перше місце в 1903 році в національному змаганні, створивши своєрідний український архітектурний стиль.

Світової слави скульптор та іноватор Олександр Архипенко (1887-1964) звертається до традицій Візантії в скульптурі „Промінь“ (1956), яка немов натякає своєю лаконічною стилізацією на постать Оранти (XI ст.) у Соборі св. Софії в Києві.

Сучасна мисткиня Христина Сай також звертається до тисячолітньої традиції іконографії в Україні у своїй картині „Всесвіт“ (2003), де композиція представлена в абстрактній формі, але засади іконографії проявляються у її виконанні.

Мисткиня Наталія Погребінська у своїй монументальній праці „Пробудження“ (1988-2004) розмальовує картини смугами пастелевих барв, які нагадують стрічки, що спадають із завітчаного вінка на голові дівчини. Картина в стилі абстрактного експресіонізму представляє метафоричні зображення рідної землі, де мисткиня народилася – Київ, Дніпро. Біля картини – вірш, написаний мисткинею, який словами підтверджує почування, які вона передає в картині.

У творах на виставці, мистці виявляють своє ставлення до

Олександр Архипенко. „Танець“.

народної культури, до своєї рідної землі різними способами мистецького вислову. „Червоний місяць“ (1991) сучасної мисткині Ілони Сочинської – це абстрактна праця, але її кольорит нагадує багатобарвність українського народного мистецтва. Вплив народного мистецтва є в картинах Галини Мазепи (1910-1995) „Танець“ (1956) і „Три генерації“ (1983). Її твори – це виразні стилістичні зображення дівчат та жінок в народному одязі.

Виставка відтворює колекції Українського музею, до розросту яких у великій мірі причинилися дарунки приватних колекціонерів. Недавно музей одержав цінні колекції – 171 картин М. Мороза, подаровані музеєві вдовою мистця Іриною Мороз, а також велика збірка писанок І. Білянської, яку подарував музеєві Андрій Горняткевич. Ці писанки збирав ще в 1920-их роках його батько проф. Дам'ян Горняткевич, який зберігав їх упродовж турбот та злиднів війни, еміграції та приїзду до Америки. Експонати з обох подарованих збірок показані на виставці.

Музей відкритий від середи до неділі, від 11:30 ранку до 5-ої год. по полудні. Тел.: (212) 228-0110. Електронна пошта: info@ukrainianmuseum.org. Музейна сторінка на інтернеті: www.ukrainianmuseum.org.

Молодіжний фестиваль „Зашків-2009“

ЛьВІВ. — У селі Зашкові Жовківського району з нагоди 118-ої річниці з дня народження Євгена Коновальця 13-14 червня відбувся молодіжний фестиваль „Зашків-2009“. До участі у дійстві були запрошені делегації молоді з кожного району Львівської області. Організатором фестивалю виступила Жовківська районна державна адміністрація, за підтримки управління у справах сім'ї та молоді обласної державної адміністрації.

Зранку 13 червня на Галицькому перехресті Львова відбувся збір учасників молодіжного форуму для спільного пішого переходу „Львів-Зашків“. Та охочих до пішої 20-кілометрової ходи виявилось не багато.

До колони переходу „Львів-Зашків“ долучились представники трьох молодіжних організацій, серед них — Львівський обласний осередок Молодіжного

Націоналістичного Конгресу, Стрийська районна Спілка Української Молоді, а також представники Системи воєнізованих ігор молоді.

Прибули пішохідці до музею-садиби полковника Євгена Коновальця за п'ять хвилин до відкриття урочистого віча, яке своєю промовою розпочав провідник районної організації Конгресу Українських Націоналістів (КУН) Михайло Заблоцький.

Громада почула слова народного депутата Володимира В'язівського, сина Головнокомандувача ОУН-УПА Романа Шухевича, багаторічного в'язня Юрія Шухевича, голови Проводу обласної організації КУН Миколи Пшеблоцького, голови Львівської організації Народного руху України Ярослава Пітка та інших.

**Київська міська організація
Спілки Української Молоді**

Відбувся похід до села Пікулич

ПЕРЕМИШЛЬ, Польща. – 6 червня, напередодні свята Зіслання Святого Духу, у двох греко-католицьких і в одній православній церквах міста були відслужені Святі Літургії, опісля вірні разом з своїми душпастирями пішли на цвинтарі і там молилися на гробах померлих.

Вранці 14 червня від перемиського катедрального собору св. Івана розпочався похід на чолі з духовою оркестрою Західного Військового Округу Збройних Сил України, під керівництвом полковника Миколи Орача.

У цьому році місцеві українці вже 20-ий раз після Другої світової війни прийшли помолитися на могили, в яких спочивають їхні герої – воїки Армії Української Народної Республіки, Української Галицької Армії і Української Повстанської Армії.

Цьогорічний похід до Пікулич

очолював о. д-р Євген Попович – парох церкви св. Івана, в супроводі інших греко-католицьких і православних священників.

Свою теплу і глибоку проповідь о. Є. Попович конструктивно пов'язав з християнським життям і визвольними змаганнями українського народу. З подібною проповіддю виступив і православний священник о. Юрій Мокрауз, в якій звернув увагу на співжиття між людьми, взаємну пошану, братню співпрацю та солідарність між українськими людьми.

Учасниками походу були Генеральний консул України в Любліні Олег Горбенко, Почесний консул України в Перемишлі Войцех Інґлот, голова Львівської обласної державної адміністрації Микола Кміть, представники багатьох громадських організацій.

Ярослав Стех

ПОЕТИЧНА РУБРИКА „СВОБОДИ“

Балада про діда

Микола Матвійчук народився 4 грудня 1942 року у селищі Берездові, Хмельницької області. Середню школу закінчив у Донецьку, де почав писати вірші. У 1967 році закінчив Донецький політехнічний інститут. Працював начальником цеху, головним інженером фабрики пластмас у Донецьку в 1964-1982 роках, директором Алуштинської фабрики іграшок у 1982-1995 роках. Мешкає в Алушті, Крим. Він – голова міської організації Української Республіканської партії „Собор“, один з засновників та почесний голова української школи-колегії в Алушті на 320 учнів.

Стоїть моє обшарпане село
В глухім кутку селянського Поділля,
Хоч скільки вод по Корчику сплигло
Стоїть воно, як баба-породіля.

То сил нема, щоб зрушило життя,
То щось зробити тужиться даремно,
І все ніяк не дійде до пуття
Оте життя забите і нікчемне.

Ось бита цегла, пустка, бур'яни,
То був колгосп, контора, стайня, ферми,
Там працювали дідові сини,
Аж поки тут при фермах і померли.

У цих життям ображених місцях
Жінки онуків мовчки хазяйнують,
Чоловіки роками, без кінця
Європі благоденствіє будують.

Старезні груші зразу ж за селом
Стоять собі і мовчки споглядають,
Куди добро незлічене пішло,
Чиї плуги чужу землю крають.

Там верби смочуть воду із струмка,
Калини куц низесенько нагнувся –
Все те садила дідова рука,
Коли з країв чужих він повернувся.

Дід Федір, і сусід його Іван
Шукали щастя у чужій Канаді.
Чинили шкіри, обробляли лан,
Копійці кожній були дуже раді.

Канадець-фермер діда полюбив,
За працюватість і спокійну вдачу,
За що й повагу й гроші заробив,
Хазяїн дуже не любив ледачих.

Він молотарку дідові ввіряв,
На жатках разом поряд працювали.
Бо техніку дід дуже любляв,
Не раз, було, її ремонтували.

Чужинський світ і побут, і діла
Цікавили допитливого діда:
Який приплід корова привела?
Простий канадець чим завжди обіда?

Почім овес, і як кують коня?
Що коштує машина-молотарка?
Усе з домашнім пробував зрівнять,
Така чи ні тут жінка-господарка?

Відпрацювали. Фермер підказав,
Сховати гроші, зброю приховити,
І ще в дорогу клунок нав'язав,
Щоб все було, поїсти і попийти.

А потім знов тривожний океан,
Тісних кают запльована підлога,
Ще пояс з грішми і важкий наган,
І бесконечно тягнеться дорога.

Хропе Іван, йому, бач, все одно.
Його ніхто не стане грабувати:
Лиш капелюх і на каптан сукно
Везе хазяїн до своєї хати.

Бо все пропив, життя бо лиш одно,
Чого в раю такому не гуляти?
Чи корабель опуститься на дно,
Чи десь в селі, - все рівно помирати.

Одеський порт гамірний і дзвінкий
Харківня, де спинились ночувати,
Дістати гроші, мабуть, не з руки,
Та все ж таки прийдеться діставати.

Та блиснув ніж – і хлопець-вуркаган
Обнік живіт чимсь гострим та холодним,
І тут в пригоді став важкий наган,
І знов прийшлось лишатися голодним.

Іване, друже, швидше допоможи,
Вези додому, вдома все минеться,
І про наган нікому не кажи,
А доля наша може схаменеться.

Я грошей дам на жатку, на теля,
Корова буде – заживеш багато.
Я діток бачу, хату звідсіля
Вези мене мерціям у рідну хату.

Очуняв дід під Пасху, навесні,
Купив коня, телицю і корову.
Полями часто їздив на коні
І милувався соснами в діброві.

Купив землі п'ятнадцять десятин,
Потроху ліс постягував на хату,
Вже за селом поставив кріпкий тин
І хату заходився будувати.

А на толоці, майже всім селом
Звели будинок, клуню і комору.
Здоров'я молоде не підвело
Хвороби й біль лишилися знадвору.

Тієї осені дід груші посадив,
Десяток яблунь і куці калини,
І збудував, як диво серед див,
Альтанку для дружини Катерини.

Батьки і діти – дружний колектив,
Бо кожен мав завдання і роботу:
Хтось пас гусей, у школу хтось ходив,
А дехто мав з худобою турботи.

Добробут ріс, росли струнки сини,
Красуні дочки швидко підросли,
А з ними товстокорі ясени
Верхівками до неба вже дістали.

Як хто питає: найкращі де хліби?
У Федора – завжди відповідали,
Найкращий сад, ставочок хто зробив?
Та Федів же, хіба про це не знали?

Робочі коні, коник виїзний
У Федора завжди були найкращі,
Корови краці і мільон паїні –
Все це плекали руки роботящі.

Прийшла, згриміла світова війна
І Промадянську якимось пережили,
Хоча будьонівці в задрипаних штанах
Під ніж обох корівок положили.

Та гримнув грім і наступила ніч,
І горе тихо заповзло до хати,
Коли сусід на змиленім коні,
Гукнув: - Хазяйство будуть забирати!

Прийшла юрба. Попереду Іван:
Ну, як живеш – куркульська твоя морда?
По-перше – швидко віддавай наган,
Пакуй дітей і щось поїсти в торбу.

Дядьки з хліва виводили корів,
Коней тягли і реманент з повітки.
Вищали свині і бугай ревів
Прощаючись з господею навіки.

До ночі рились гості, все не йшли
Шукали в стрісі, в льосі і коморі,
Ніякого нагана не знайшли.
Осталась пустка на нічному дворі.

Районний гість з Іваном пошептався:
Ми вранці будем. Можеш ночувати.
І вся юрба із хати подалась,
Лиш страх і сум залишилися у хаті.

А через тиждень дід вступив в колгосп,

Ні пари з вуст, ходив неначе хворий,
І все боявся стрінутися когось,
Хто нишпорив тоді в його коморі.

Невдовзі в хату знов прийшла,
Хоча її ніщо не віщувало,
Ішли все ті ж по всіх хатах,
І збіжжя все доценту забирали.

Бабуня наша, дай їй Боже рай
Горшки та глечики швиденько позбирала.
Насипала піона і гречки понад край,
І в воцнені папери загортала.

Де всі завжди ходили по нужді
Бабуня наша ті горшки втопила,
А вранці знов у наш холодний дім
Отих злодюг припхала вража сила.

Забрали все, що їлось і пилося,
Шпичками все приштиркали в городі,
А раптом, ще зерно десь завелось?
А раптом сховано іще відро картоплі?

У двір прийшла розлючена зима.
Собаку з'їли – тільки засніжило.
Нехай бабуня вирішить сама,
Коли терпіти більше вже не сила.

Лиш на Різдво був винятний горшок,
Над варевом бабуня шепотіла.
О Боже милий, мучимось за що?
Візьми мене, діток лиши для діла.

А навесні опухла вся сім'я,
Та вже трава потроху проростала.
Жували все: і листя, і бур'ян,
І смерть до себе брати їх не стала.

На цвинтарі засипали рівчак,
Куди мерців підводами возили,
І ні сльозинки на німх очах,
Раніше все скричали й відсльозили.

Дідуневе знівечене гніздо
Сини і дочки мовчки розібрали
І кожен стовп, кожнісінький гвіздок,
В село звезли і там побудувались.

Лишився сад, що мокне під дощем:
Чудові груші і куці калини,
Бесідка, що обплутана плющем,
Як пам'ять про бабуню Катерину.

Стою дивлюсь, приїхав звіддала,
Тут рідне все, та майже незнайоме:
Село і ліс, запущені поля,
А їхав я неначебто додому.

Я думаю, коли ж мої сини
Повернуться з Еспанії, Росії,
Обнімуть товстокорі ясени,
І землю занепащену засіють?

Коли прийде чеканний Моїсей,
З колін рабів підніме для походу,
І стане люд знедолений оцей
Розумним, гордим і простим народом?

Спливає час, а геніїв нема,
Бо доля враз підрізала їм крила,
А тридцять третя проклята зима,
Тих геніїв в горщечках поварила.

Чи всі вони згнили на Соловках,
Голодні, завошивлені і босі?
Чи їх чужа скривавлена рука
Поклала в ями в страшиім Сандармосі?

Іде, струмить, рікою плине час,
А може, він є ліками для нас...

Микола Матвійчук
25 жовтня 2008 року

3 історії українського кобзарства

За проектами видатного українського живописця, графіка, архітектора, етнографа, громадського діяча та популяризатора кобзарського мистецтва Опанаса Сластіона (1855-1933) на території Полтавщини на початку ХХ ст. побудовано не один десяток приміщень земських шкіл, лікарень, будинків кооперативних товариств в українському архітектурному стилі. О. Сластіон помер жажливого 1933 року у Миргороді, де й похований на Троїцькому цвинтарі.

Ще навчаючись в Академії мистецтв, він був знайомий з Дмитром Яворницьким, Іллею Репіним, Дмитром Мордовцем та іншими діячами культури, ілюстрував твори Тараса Шевченка, у тому числі й поему „Гайдамаки”, пізніше працював над літографіями для альбому „Старовина українська і запорізька”.

Влітку 1876 року маляр-етнограф, майстер портрету і побутових сцен Порфирій Мартинович (1856-1933), також випускник Петербурзької академії мистецтв, та О. Сластіон побували у Лохвиці на Полтавщині, де зустрілися з місцевим кобзарем Іваном Кравченком-Крюковським. Пізніше О. Сластіон пригадував, що П. Мартинович цілий тиждень записував журливі думи усла-

леного кобзаря. Було записано 12 дум. О. Сластіон вдруге побував у Лохвиці через два роки, в 1878-му. На виставці з нагоди відкриття пам'ятника Іванові Котляревському мистець презентував окрему виставку з близько 100 робіт.

Першим ілюстратором „Енеїди” був приятель О. Сластіона П. Мартинович. Це він ілюстрував Шевченкові твори „Катерина”, „Гайдамаки”, написав портрети опального тоді гетьмана Івана Мазепи, а також Богдана Хмельницького, Григорія Сковороди, Григорія Квітки, багатьох кобзарів, лірників. Відомими є його картини „Баби печуть хліб”, „В канцелярії волосного пристава”. Він був автором сцен з українського побуту та чумацького життя наших пращурів.

О. Сластіон не переставав стверджувати, що основні елементи архітектури можуть бути старими, але трактування цих основ буде вічно новим, бо „немає в світі ні одної культури, заснованої на запереченні творчого духу свого народу”.

Школи Лохвицького земства 1910-1916 років, пам'ятки освітнього будівництва початку ХХ ст. на Полтавщині, в типологічному значенні мали як основу пляни, що були розроблені архітектором Н.

Лермонтовим для Ярославського земства, який створив їх на зразок плянів фінських архітекторів. Западинська земська школа, споруджена в 1913-1914 роках, зберегла первісну архітектуру, основні стіни її приміщення виконано у дереві і обкладено цеглою, завдяки чому сприймаються як народні вишивки, тому стали предметом вивчення Оленою Пчілкою і були нею видані у вигляді альбомів.

На початку 1910 року Полтавське губернське земство оголосило конкурс на будинок народної школи в українському стилі, а 8 квітня 1912 року Лохвицька земська управа уклала договір на спорудження 27 шкільних комплексів з підрядником Йосипом Малиновським з Любліну. Восени 1910 року почали зводити перші школи за проектом О. Сластіона в селах Млини та Голінка тодішнього Лохвицького повіту.

Уславлений архітектор приміщень земських шкіл нашого повіту О. Сластіон створив свого часу велику графічну портретну галерію українських кобзарів. За даними мистецтвознавця Георгія Шибанова, „...у Лохвиці бували відомі українські кобзарі Остап Вересай, М. Кравченко, Т. Магадина, І. Неховайзуб, Ф. Кушнерик та інші.

Однак, справжнім майстром кобзарів був лохвицький кобзар

Іван Кравченко, який народився у 1820 році в Лохвиці в кріпацькій сім'ї дрібнопомісних дворян Крюковських, прізвище яких було приєднано до його батьківського прізвища. В „Ревізських казках” за 1835 рік вказується, що синові кріпосного Григорія Кравченка – Іванові було дев'ять років

О. Сластіон та його приятель П. Мартинович за тиждень записали від нього 10 дум – „Три брати самарські”, „Сестра та брат”, „Проводи козака”, „Втеча трьох братів з города Азова”, „Олексій Попович”, „Самійло Кішка”, „Федір безродний, бездолний”, „Івась Коновченко, Вдовиченко”, „Сокіл і сокола” та „Бідна вдова та три сини”.

Як пише полтавський дослідник А. Рясний, „з ранку до ночі записував О. Сластіон. Горілки в сулії все меншало. Дід Іван, перехиливши чергову чарку, ходив, хвилюючись по хаті, згадував забуте. Потім брав до рук бандуру. Перебираючи струни вигукував: „Бачте, як воно! От і згадав, пишійть, пишійть – та швидше!”. А на думку О. Сластіона, як майстер, кобзар І. Кравченко був на голову вище відомого О. Вересая.

Помер славетний кобзар І Кравченко-Крюковський на 65-му році життя у липні 1885 року в Лохвиці.

Олександр Панченко,
Лохвиця, Полтавська область

ПРЕСОВИЙ ФОНД, за червень 2009 р.

100 дол.	Юзич Христина		20 дол.	Трощук Віра	Chicago, IL	10 дол.	Правдюк А.	Montreal, QC
	з родиною в пам'ять О. Макара	Troy, MI		Вербицький Андрій	Boston, MA		Щербюки Марія і Василь	Elmwood Park, IL
	Лобур Любомира в першу		15	Ратичі Галина і Ростислав	Edison, NJ		Тарнавська Анна	Philadelphia, PA
	річницю смерті В. Лобура	Seven Hills, OH		Борден Микола	Flossmoor, IL		Ткач Стефанія	Monroe Twp., NJ
	Петренки Аня і Юрій в			Чудовська Валентина	Wethersfield, CT		Ворек Володимир	Sterling Heights, MI
	пам'ять Євгена-Романа Петренка	Ashton, MD		Дебравн Людмила	Hollywood, FL	5	Данчук Андрій	Livingston, NJ
	Жила Ірина	East Brunswick, NJ		Гайдич Микола	Kerhonkson, NY		Ганушевська Іванна	North Providence, RI
	Туркало Дж.	Orange, CT		Кіпа Альберт	Allentown, PA		Олійник Юрій	Carmichael, CA
55 дол.	Бадинський Йосиф	Phoenix, AZ		Когут Дмитро	Easton, PA		Бережницька Оксана	Buffalo, NY
	Гайда Ігор	Easton, CT		Коновал Олексій	Arlington Hts., IL		Хойнацька Н.	Oak Forest, IL
	Іванонко Ірина	Johnson City, NY		Костечко Любомира	Yonkers, NY		Дікий Ала	Middle Village, NY
	Комічак Михайло	Mc Kees Rocks, PA		Ковалиско Михайло	Gaithersburg, MD		Фафендик Марія	Sheboygan, WI
	Олесницькі Іванка і Нестор	Cuddebackville, NY		Курилів Ігор	Weston, ON		Голда Богдан	Linden, NJ
	Шатинські Туня і Тед	Pennington, NJ		Маковець Оксана	Seaford, VA		Гричик Анастасія	Baden, PA
50 дол.	Лучка Йосиф	South Windsor, CT		Онuferко Маркіян	Jenkintown, PA		Яремко Дмитро	Buffalo, NY
	Ломаґа М.	Wethersfield, CT		Пар Ірина	Toronto, ON		Юрків Зеновія	Sterling Heights, MI
	Українська Православна			Руд Пеланія	Ridgewood, NJ		Коцелко Нестор	Chicago, IL
	катедра св. Володимира	Parma, OH		Шраменко Роман	Venice, FL		Кочман Ярослава	Toms River, NJ
	Тарасюк Наталія	Newtown, PA		Шумська Марія	Philadelphia, PA		Когут Валентина	West Hartford, CT
45	Балтарович Марія	Warren, MI		Троян Надія	Watertown, CT		Корнило Іван	Detroit, MI
	Сосяк Михайло	Curitiba, Brazil		Баторфальви Мирослава	Chicago, IL		Коваль Анна	Warren, MI
35	Цап Софія	St. Leonard QC	10	Лудчак Теодор	Elgin, IL		Коваль Марія	New York, NY
	Полянська Марія	Matawan, NJ		Раковська Олександра	Riverhead, NY		Кунцік Ярослав	Shelton, CT
	Сосі Уляна і Іван	Providence, RI		Глушок М.	Hamilton, NJ		Кузьма Петро	Rocky Hill, CT
30	Бачинська Марія	Newark, NJ		Котляр Й.	Clifton, NJ		Лешишин Михайло	Kent, WA
	Пундій Павло	Arlington Hts., IL		Андрaх Євген	Saddle Brook, NJ		Левицький Адріан	Elkins Park, PA
	Стебельська Лідія	Yonkers, NY		Білецька Іванна	St. Paul, MN		Логан Юрій	Little Falls, NJ
25	Кушнір Дарія	Highland, MI		Борак Андрій	Beamsville, ON		Лиско В.	Alexandria, VA
	Сосі Уляна і Іван	Providence, RI		Бурий Тарас	Parma, OH		Маланюки Євгенія і Богдан	N. Miami Beach, FL
	Мишко З.	Philadelphia, PA		Чорній Ігор	Palatine, IL		Мозіль Дмитро	Cleveland, OH
	Бігун Андрій	Silver Spring, MD		Чолгін Л.	Nepean, ON		Микуляк Оріся	Minneapolis, MN
	Кларк Зірка	Bloomfield Hills, MI		Чмола Ольга	Depew, NY		Осередчук Ольга	Cranford, NJ
	Фенчен Мирон	Fair Oaks, CA		Давид Григорій	Philadelphia, PA		Пенкальська Марія	Philadelphia, PA
	Крупа Теодозій	Morristown, NJ		Федорончук Євгенія	Mountainside, NJ		Радь Люба	Baltimore, MD
	Лиходій Ірина	Fort Myers, FL		Гладун Іван	Pawling, NY		Ротко Степан	Auburn, NY
	Мартиненко Михайло	Trenton, NJ		Якуб'як Ольга	Chicago, IL		Семчишин Віктор-Ілля	Hartford, CT
	Маринюк Андрій	Bay Harbor Is., FL		Кікта Володимира	Golden, CO		Скіць Ген	Rochester, NY
	Михальчак Микола	Manlius, NY		Кізима Катря	Oxford, MI		Станчак Іван	West Roxbury, MA
20	Криворучко Анатолій	Ottawa, ON		Кобасяр Віра	Yonkers, NY		Столяр Володимир	Parma, OH
	Андибур Марія	Pottstown, PA		Когут Віра	Philadelphia, PA		Шеремета Люба	New Castle, DE
	Борисюк Петро	Wethersfield, CT		Костюк Володимир	Woodside, NY		Татчин Стефанія	Timonium, MD
	Гулеї Марія і Дмитро	Weston, ON		Котляр Іван	New Windsor, MD		Твердохліб В.	Toronto, ON
	Маланюки Євгенія і Богдан	N. Miami Beach		Ліщинський Йосиф	Utica, NY			
	Мазепа Зиновія	Rawdon QC		Луців Володимир	Bernville, PA		Разом:	2,585 дол.
	Надзікевич Павло	Chicago, IL		Малаховський Юрій	Flushing, NY		<i>Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи” – найстаршої української газети в світі.</i>	
	Плис Ірина	Trenton, NJ		Мазяки Юліяна і Роман	Bloomfield Hills, MI			
	Соневицька Христя	Arlington, VA		Палій Іван	Yonkers, NY			

ПРО ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

Сибірські страждання родини „спецпереселенців“

*Прочитала в „Свободі“ спо-
мин „Довгий шлях до рідної мами“,
Миколи Підлісного, який йшов зі
Сходу на Захід, та й вирішила
описати свій довгий шлях, проте з
Заходу на Схід.*

Під час першої комуно-советської навали я втратила маму і старшу сестру; під час другої – брата і середню сестру. З цього і почну.

Був теплий, соняшний день в квітні 1944 року, коли я з братом Василем вийшла вранці з нашого помешкання на вул. Гротгера у Львові. Ми йшли вулицею і весело розмовляли. На Торговій вулиці ми розійшлися. Брат пішов до Торговельного інституту, де був студентом, а я була ученицею 9-ої класи жіночої школи ч. 9, то пішла туди. Ми озирнулися, і я ще з хвилину спостерігала, як відходить мій любий брат. Я не знала, що назавжди.

Після школи я повернулася додому – двері мені відчинили енкаведисти. Через довгий передпоясний вони проштовхнули мене в другу кімнату і посадили в крісло з наказом: „Не вставати! Не розгаваривати!“ Тато і 17-річна сестра Домініка уже були приковані до крісел. Василя не було...

Вночі, коли нас з сестрою поклали „валетом“, я написала їй на нозі: „А де Васильчик?“. „Не знаю“, – таким же способом відповіла вона.

На другий день забрали мою сестру, але не всі відійшли, трохи їх чатувало... Чекали, може, ще хтось попаде в їхні сіті. І дочекались.

На третій день прийшов товариш Василя – Степан Козак. Посадили його, як і нас з татом. Кам'яниця на Гротгера була наріжною. Широке вікно з другої кімнати виходило на ріг Гротгера і Личаківської, а з третьої – на ріг Гротгера і Францісканської. Вікно слідчі від-

чинили, бо чого боятись, коли це – другий поверх. На якусь хвилю вони відійшли, і цим скористався Степан. Він підбіг до вікна і вискочив вниз. Я підбігла за ним і побачила, як, кульгаючи, він зник за рогом. Енкаведисти кинулись вправо й вліво...

Що сталося з Степаном, ніхто не знав. Сусід твердив, що він переліз через огорожу в сад, що був навпроти, і щез в гущавині дерев і кущів. Місяців через вісім ми дізнались, що брат перебуває в Кіровській області, засуджений „особим совещанієм“ в Москві за участь в Організації Українських Націоналістів. Разом з ним і Домінікою відбували 5-річний реченець мої двоюрідні брат Василь Баранецький, сестра Стефа Сороківська, Влодко Коцан та інші. Василя затримали по дорозі до інституту.

Коли ешелон мав проїжджати через Харків, то брат просив листом стрийка, який в той час був завербований на працю до Харкова, щоб той передав йому черевики, бо він зовсім босий. Але поїзд в Харкові не зупинився, так босого брата і погнали в сніги рубати ліс. Брат дістав запалення суглобів і 9 лютого 1948 року помер в таборі, а В. Баранецький – ще раніше.

Цю нашу сімейну драму я пов'язую з вечірною на „Маланку“, коли в гурті рідних і друзів моя сестра справляла день народження Василя, а це слідчі назвали сходами ОУН. Також вчинком сестри – чи то героїчним чи то безвідповідальним – була її поїздка в рідне село Чайковичі, щоб врятувати тітчиного брата Олесь – з паспортом для нього. Паспорта Олесь не взяв, згідно з присягою: „Остання куля – собі!“.

В той час, коли мій брат і сестра страждали за колючими дротами

ГУЛагу, я вступила у Львівський медичний інститут.

Прийшла весна – пора любови. На другому курсі з початком навчального року студентів послали на збирання урожаю. Нашу групу привезли в колгосп збирати капусту. На безмежному полі я шукала свого коханого і не знайшла його. Подумала, що він на заняттях. Сіла у вантажне авто і від'їхала... назустріч злій долі. В нашому помешканні вже був підполковник, оглядав житло. Ходили чутки, що готується акція виселення українців до Сибіру.

Перед головним корпусом інституту я стояла в колі студенток. Вже випав перший сніг. Ми ворожили, що буде з нашими „нареченими“, як нас вивезуть.

21 жовтня 1947 року я прокинулася від гуркоту в двері... Прийшли нас виселяти. Я взяла торбинку з документами і фотографіями. Двірничка Тереса через вікно жбурнула у вантажівку дві перини, дві подушки та скриньку сушених слив. У мене був шанс втекти, але ним я не скористалася. На Львівському дворі вранці нас випустили „під вагон“. Солдат відштовхнув мене від вагону в бік юрби, що спостерігала за нами, та я подумала, що старенького тата в Сибір самого не пушу.

Почалося монотонне торохтіння ешелону. Вагон товарняка, нари. Внизу повно таких самих, як я. Плач дитини. На протилежних нарах – сім'я Стецурів з малим Сергієм і Христею. Поруч з татом впритул лежали Соня Кошій – студентка медичного інституту, лікар Герун і далі мій однокурсник Петро Борняк з братом, Мирон Горбаль – студент Політехніки та інші.

Я вслухувалася в монотонне торохтіння і думала, що в мене попереду – ніщо, і позаду – ніщо. Дуже скоро наш вагон перетворився на пісенний ансамбль. Хто був творцем цих влучних віршів, не знаю: „Сонце сходить і заходить, а в моїй тюрмі темно, день і нічку вартові стережуть моє вікно“ або „Сниться мені, що я на волі, що Україна є вільна, що місто Київ є столиця, що провали-

лася Москва, а як проснулася, то й досі, ще й досі я в тюрмі і сам не знаю чи діждуся, того що снилося мені“.

На якійсь станції нас знову випустили „під вагон“, а я з 14-літньою Христею відійшла кілька кроків помити руки під водяною помпою. За хвилю обернулася, а не стало вже ешелону, від'їхав під гуркіт інших ешелонів. Ми й не зчулись, як до нас підбіг червоноармієць і почав бити по голові. Потім заштовхав нас у волинський ешелон, потім в рівненський, нібито ми ті дві дівчини, що у них втекли.

Селище „Ясна Поляна“, Кемерівська область. Барак, де понад 200 осіб на нарах. Ми з Христею зайняли верхні нари. Прийшов молодий парубок нас реєструвати. Поглянув на нас, змарнілих, і запитав: „А ви їли сьогодні?“. Ми розповіли, як нас голодом морили. Він сказав, що й сам був в такому становищі, і повів до своєї матері, яка нас нагодувала. Мене, як письменну дівчину, призначили в Прокоп'євську газомірницею на вугільну шахту.

Так я з студентської лави стала шахтаркою. В перший день десятник вентиляції навчав мене, як заміряти рівень газу-метану, а потім зупинився перед глибоким тунелем, що сполучав горизонти, та й сказав: „Лізь у пічку!“. В перший день лава задавила нашу дівчину. Поклали ми на її труну вінок з написом: „Поховаєм тебе без батьків“.

Так я стала спецпереселенкою-бандерівкою. В комендатуру щомісяця треба було приходити і розписуватись про те, що я знаю, що вислана „навічно і що не маю права жодного кроку“ ступити за межі Прокоп'євська.

З селища на шахту нас возили критою машиною, званою „душегубкою“. І не дарма, бо шахтарів так напихалося, що і голці ніде впасти. Мені не щастило, тому змушена була йти пішки за п'ять кілометрів. Тисячі дрібних слідів залишила я на білому сибірському снігу при морозі 60 градусів за Цельсієм.

Писала я в табір братові і сестрі: „Все тут чорне, задимлене, страшне, навіть люди, навіть сніг, що здається не з неба, а з тих кам'яновугільних шахт випадає“.

Ярослава Сороківська-Кучер,
Парсипані, Нью-Джерзі

DNIPRO CO.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ

мінімум
10 фунтів

ЛІТАКОМ

2-3 тижні
мін.
10 фунтів

ДОЛЯРИ

Пересилка
і
доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словаччини.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

**2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054**
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Roxolana Money Service

В Україні: **ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20
\$400 - \$12		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• **Додаткова оплата за доставку**

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.
Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National
Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKSANAUNA@COMCAST.NET

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

Концерт пісень В. Івасюка.
Апон – 7825. Палац „Україна” в Києві.
17 річниця Незалежності 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна” 7811/7823 VHS-DVD

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Ярослав Лемеґа

Архітектор, проєктант/будівельник
житлових і комерційних будинків.

Тел.: 732-872-2512

Обслуговує ціле Нью-Джерсі.

НОВИНИ НАШОГО АРХІВУ

За останній тиждень електронний
архів „Свободи” збільшився на:

- 10 чисел „Веселки” за 1963 рік.

Тепер Ви можете чита-
ти числа за такі роки:
1954, 1955-1963, 1994.

- Альманах УНС за 1998 рік, де
можна знайти багато цікавих
статей в таких розділах:

„ЕНЕЇДИ” ДВІ СОТНІ ЛІТ;

УКРАЇНА БУДУЄТЬСЯ;

СВІТЛИЙ УНІВЕРСАЛ І ТРАГІЧНІ
КРУТИ;

ТИ БОГОМ ПОСЛАНИЙ, БОГДАНЕ!;

У ДІАСПОРІ І В УКРАЇНІ КОЛИСЬ.

Тепер доступні альманахи УНС
за 1903, 1915 та 1998-2008 роки.

• НА ПРОДАЖ •

Квартира на продаж
в українському селі Somerset NJ.
1 спальня, 2 поверх. Низька ціна.
(347) 307-2510 Оксана

Продається гарно загоспода-
рована хата на Золотій Осені,
близько Союзівки.
Тел.: 215 862-9766

• ПРАЦЯ •

GOOD LOADS! WEEKLY PAY!
WEEKENDS HOME! Ask about sign on
bonus. Trucks for lease available.
Be your own boss! Please call
847-640-1999 ext. 13

Жінка пошукує працю з проживанням
по догляду за старшими особами,
дітьми або домашньої роботи.
Має права водія.
Тел. (201) 261-8151 Леся

• РІЗНЕ •

KOZAK CONSTRUCTION, Co.

Ремонтуюмо і переробляємо хати,
по м е шкання, пивниці, паркети, кафлі,
шідрак, шпахлювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

Водій з міні-веном на 6 осіб
і „SUV” до ваших услуг.

Тел.: (973) 919-9582

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своєї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.

Тел.: (312) 330-0956

Михайло

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

З нагоди Дня Незалежності

9-місячний Сертифікат

2% АРУ*

\$1,000
мінімальний вклад

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

Самопоміч
Тут Ваші гроші працюють для Вас

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
761 S. Benton Street, Palatine IL 847-359-5911

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912
8624 White Oak Street, Munster IN 219-838-5300

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

*Відсотковий зарібок у річному відношенні (APY) на 1 липня 2009 р. Пропозиція може бути припинена колинебудь без попереднього повідомлення. Максимальний депозит на даного члена Кредитівки – 400,000 дол. Тільки для членів Кредитівки. Стосується особистих і IRA рахунків. За завчасний вибір із сертифікату може бути штраф.

Full Financial Services

NCUA

Allpoint

CO-OP

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 13 грудня 2008 р. відійшов до Божої вічності невтомний робітник у винограднику Христовому наш найдорожчий ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

**Отець Крилошанин
ЕМІЛІАН ШАРАНЕВИЧ**

Цією дорогою хочемо зложити щирю подяку всім, які брали участь в похоронних відправах та всім, які в часі нашого родинного смутку виявили так багато співчуття і висловили свою пошану і жаль за Покійним особисто, листовно і телефо-нічно.

Особливо хочемо подякувати Преосвященному Владиці Павлові Хомницькому, який приїхав до Кергонксону 20 грудня 2008 р. в час великої сніговії, щоб відправити Архирейську Службу Божу та за його прощальні слова про життєвий шлях Покійного.

Щиро дякуємо о. ректорові Богданові Данилові, о. Володимирові Пісо та о. Юрію Годенцюкові за співучасть в Архирейській Службі Божій.

Зокрема хочемо висловити нашу щирю подяку о. деканові Тарасові Лончині за відправлення священничого Парастасу та Панахиди в Сілвер Спрінг, Мд 17 грудня 2008 р. Дякуємо о. Робертові Гігенс, о. д-рові Маркові Морозовичу, о. Василеві Харукові, о. Володимирові Сибірному та о. Василеві Сивинському за участь в священничому Парастасі та Панахиді.

Хочемо подякувати о. деканові Тарасові Лончині за слова розради і прощальні слова пошани для Покійного в українській мові та отцю Робертові Гігенс в англійській мові.

Щиро дякуємо о. Володимирові Пісо за відправлення Парастасу в Кергонксоні, Н.Й. 19 грудня 2008 р.

Сердечна подяка о. крилошанинові Филипові Вейнер за відправу похоронних обрядів на цвинтарі Гейт оф Гевен у Вальгалля, Н. Й. 20 грудня 2008 р.

Рівнож дуже дякуємо панові Петрові Круль, що їхав з нами з Сілвер Спрінг, Мд до Кергонксону, Н.Й., а потім на цвинтар, щоби своїм дякуванням і гарним співом віддати останню прислугу Покійному.

Хочемо також висловити подяку д-рові Осипові Морозу за вислови співчуття і прощальні слова від громади в Кергонксоні.

Дякуємо всім за Служби Божі, квіти та пожертви на добродійні цілі, за добрі діла і поміч в тяжкий для нас час.

У пам'ять Покійного на Служби Божі пожертвували:

І. Ганушевська, М. Круг та Р. і Б. Ганчуки.

Дякуємо за квіти Сестрицтву Почаївської Божої Матері в Сілвер Спрінг, Мд. Р.

і Л. Рондякам та Р. і М. Слоневським.

На Український Католицький Університет (УКУ) у Львові зложили:

по \$ 100 о. декан Тарас і Ярослава Лончини, Володимир і Уляна Зіничі, д-р Данило і Джозет Слоневські;

по \$ 50 Віра Іваницька, Микола і Оксана Коропецькі, Кен і Ірина Грейвс, Тетяна Ясінська, Марта і Богдан Бейгер, Марта і Іван Кривуцькі;

\$ 35 Ненсі Ренолт;

\$ 25 Христина Зинюк.

На церкву Святої Тройці в Сілвер Спрінг, Мд. зложили:

по \$ 100 о. декан Тарас і Ярослава Лончини, Марта і Володар Лиски, Марта і Нестор Базарки, Ксеня Кузьмич, Наталка і Ігор Гавдяки, Тереня Бень.

по \$ 50 Микола і Оксана Коропецькі, Богданна Гелета, Кен і Ірина Грейвс, Марта і Іван Кривуцькі, Тетяна Ясінська;

\$ 25 Христина Зинюк;

\$ 20 Антоні і Марта Василук.

Нехай Всевишній Господь винагородить Всіх Вас і має Вас в своїй опіці.

В смутку, Родина.

ПЛАСТОВИЙ КУРІНЬ УПС

„ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ“

ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла на Вічну Ватру у вівторок, 30-го червня 2009 р.

СВ. П.

пл. сен. дов. МАРТА РУДИК

довголітня членка.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

Провід куреня

„Ті, що греблі рвуть“

В П'ЯТУ ЖАЛІБНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

СВ. П.

ОЛЬГИ БУРТИК

будуть відправлені

БОГОСЛУЖЕННЯ

у суботу, 18 липня 2009 р. о год. 8-й ранку

в таких церквах:

- св. Отця Миколая, Пассейк, Н. Дж.;
- св. Ольги, Санпаєв Кінгір, Казахстан;
- Покрова Пресвятої Богородиці, Караганда, Казахстан;
- свв. Петра і Павла, Павлодар, Казахстан;
- св. Обручника Йосафата, Астан, Казахстан;
- св Івана Хрестителя, Рочестер, Америка;
- Трьох Святих, Чернихівці, Україна;
- св. Параскевії, Великі Бірки, Україна.

Муж Іван і родина просять друзів і знайомих о молитви за покійну ОЛЬГУ.

У П'ЯТУ СУМНУ І БОЛІСНУ РІЧНИЦЮ

відходу у Божу вічність

нашої найдорожчої та улюбленої
МАТЕРІ

СВ. П.

ВІРИ ЛЕВИЦЬКОЇ

визначної артистки України

була відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ З ПАНАХИДОЮ

31 травня 2009 р. в Українській православній церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дочка – ІРЕНА з чоловіком РОБЕРТОМ
син – ЮРІЙ

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

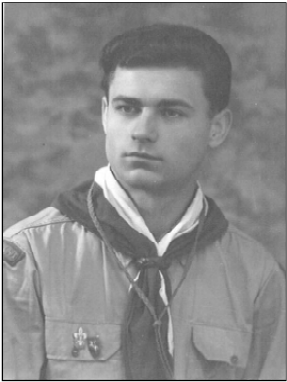
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає.

Ділимося сумною вісткою
з родиною, приятелями
і знайомими, що 4 травня 2009 р.
в Каліфорнії відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДО, БРАТ,
ШВАґЕР і ВУЙКО

СВ. П.
БОГДАН ОБУХ
нар. 9 серпня 1929 р. у м. Яворів, Україна.

З глибоким сумом і любов'ю будемо Тебе згадувати і пам'ятати:

дружина – НІНА (з ФАЩУКІВ)
доня – д-р ХРИСТИНА ОБУХ
син – д-р АДРІАН ОБУХ
внуки – КАТЯ і ХРИСТИК
сестра – СЛАВА КАЧМАРИК
сестрінка – д-р МАРТА КАЧМАРИК
кузинка – д-р ІВАННА СИМ-ЛІПСКА
шваґерка – ГАЛИНА ФАЩУК
племінники – ЮРІЙ з дружиною АННОЮ ЛИСЕНКО і дітьми
– ВІКТОР з дружиною КИМ ФАЩУК і дітьми
племінниці – ЕЛЬФРІДА з мужем МИКОЛОЮ ГЛУШЕНКО і дітьми
– ОЛЯ з мужем ДЖІМОМ ДІ ЛЕНГ' і дітьми
та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Канаді.

Він залишився в глибині наших сердець.
Вічна Йому пам'ять!

З глибоким жалем і смутком повідомляємо,
що в п'ятницю, 19-го червня 2009 р.,
в Буенос Айрес, Аргентина, відійшла у вічність
наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ та ПРАБАБЦЯ

СВ. П.
КАТЕРИНА ЦІХІВСЬКА ВОЛОВИНА
нар. 27 листопада 1910 р., в Ходорові, член тов. "Сокіл",
Союзу Українок, Пластприятю, Марійської Дружини.

Залишилися у глибокому смутку:

Син: ОЛЕГ з дружиною ХРИСТИНОЮ
Донька: ХРИСТИНА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
Внуки: АДРІАН з дружиною НОРАЛІ
АНДРІЙ з дружиною КЛЯВДІЄЮ
НАТАЛКА з чоловіком МАТВІЄМ
Правнуки: ІВАН, ВІКТОРІЯ та МАТЕЙ

Вічна її пам'ять!

ПОДЯКА
Дня 20-го грудня 2008 р., з волі Всевишнього, відійшов
у вічність на 85-му році життя найдорожчий
БАТЬКО і ДІДУСЬ

СВ. П.
РОМАН МИКИТА

Сердечна подяка родині, приятелям та знайомим, що своєю
участю в похоронних відправах вшанували пам'ять нашого найдо-
рожчого БАТЬКА. Усім щиро дякуємо за співчуття, молитви, квіти,
розради та пожертви.
Хай Всемогучий Господь винагородить Вас усіх своїми щед-
рими ласками.
Згідно з бажанням Батька, зложено Його посмертні пожертви на:

Пластова оселя "Вовча Тропа"	\$7,330.00
Католицька церква св. о. Миколая	\$525.00
Собор Воскресіння в Києві	\$50.00

Вічна Йому пам'ять!

Син Ігор з родиною
Донька Ліда Гук з родиною

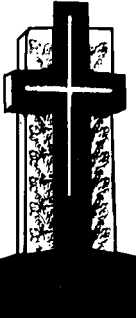
У ДЕВ'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і ніколи незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

СВ. П.
ЗЕНОВІЇ РИБЧУК-НИКИФОРУК
будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ
14 липня 2009 р.:

• В Римі	– катедрі св. Софії;
• У Львові	– Соборі св. Юра – каплиці УКУ;
• В Івано-Франківську	– катедральному храмі;
• В Городенці	– церкві Успіння ПБ; – церкві св. Отця Миколая; – церкві Непорочного Зачаття ПДМ;
• В Нью-Йорку	– церкві с. Юра в дні 12 липня 2009 р.

За вічний спокій душі покійної Зеновії просить про Ваші молитви
Родина

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Під патронатом Посольства України
Українська Народна Фундація
запрошує на

17-19
ЛИПНЯ
2009

Фестиваль Культури на Союзівці

УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ:

РУСЛАНА та її Ансамбль.
Учасники танцювального табору ім.
Роми Прийми-Богачевської.
Гурт Олега Кульчицького зі Львова.
Соліст Филип Змахер з Києва.
Надя Кобеляк – солістка з Канади.
Віктор Мішалов – віртуоз бандурист
з Канади.
Людмила Фесенко – солістка.
„Коріння“ ансамбль.
Танцювальні ансамблі „Іскра“ з
Випані та „Золотий Промінь“ з
Гартфорду.
Хор Думка.
Саша Гутмахер – вареники конкурс.
Конферансьє – Джордж Дзундза,
Ліда Кульбіда, Андрій Стасів.
Оркестри: „Грім“, „Заграва“/„Ключ“

Вступ: П'ятниця \$10 – Субота \$20 – Неділя \$5
3-Денний Вступ \$25

П'ятниця, 17 липня.

Ярмарок – Показ та продаж
українського мистецтва
11 ранку.
Food Court BBQ 5-11 веч.
Обід в їдальні 5-7 веч.
Вечірній концерт 7 веч.
Забава. Грають оркестри „Грім“;
„Заграва“/„Ключ“.
Гість вечора – Руслана

Відкриття: 1 по пол.

Пополудневий Концерт.
Обід в їдальні 5-8 веч.
Вечірній Концерт 6 веч.
Перерва: напитки та музика на
площі, де відбувається
Ярмарок.
Концерт РУСЛАНИ та її Ансамблю
Забава. Грають оркестри „Грім“;
„Заграва“/„Ключ“.

Субота, 18 липня.

Ярмарок – Показ та продаж
українського мистецтва
10 ранку.
Харчі, напитки та музика: Матвій
Дубас, Гурт Удич,
Володимир Мосюряк (Зукі).
Food Court BBQ 11 ранку до півночі.
Хор „ДУМКА“ 12:00 – Веселка.

Неділя, 19 липня.

День Родини!
Ярмарок – Показ та продаж
українського мистецтва
11 ранку.
Розвагова програма для дітей.
Пополудневий Концерт 12 пол.
Food Court BBQ 11-3 по пол.
Фінал – Руслана

Українські мистці продаватимуть свої мистецькі вироби. Для гостей смачні страви, тощо.

у випадку браку кімнат на Союзівці, просимо замовляти кімнати у сусідньому готелі
Hudson Valley Resort – 888-9-HUDSON. Маршрутка буде курсувати між Союзівкою і готелем
у суботу від ранку до закінчення застави.

Автобуси від Брайтон Біч до Союзівки:
New Tours Agency – 718-934-7644 – www.newtours.us

За інформацією
звертайтеся –
845-626-5641 (Союзівка)
email: soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com
Soyuzivka Heritage Center
216 Foordmore Rd
Kerhonkson, NY 12446